„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świat uroczystych i niedzieli Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c, drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 37) 50 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 11. Piątek 15. Stycznia 1869. Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wieliczka, 14. stycznia. Stan wody 2 stopy 4 cale poniżej horyzontu korytarza „Kloski.“ Przypływ wody ujęty w skrzynie (Lutten) wzdłuż korytarza 40 stóp kubicznych na minutę. Po wystawieniu pomostu i ubezpieczeniu miejsca grożącego zagłębieniem rozpoczęto wczoraj wieczór znowu roboty około zatamowania wody u źródła.

Paryż, 14. stycznia. Dzienniki półurzędowe donoszą, że konferencya pomimo nieobecności pełnomocnika greckiego nie przerwie swoich prac i sformułuje deklaracyę zawierającą zdanie konferencyi o sporze między Turcyą a Grecyą. — „Patrie“ dowiaduje się że król grecki robi przygotowanie do schronienia się w danym wypadku do Nauplii.

Berlin, 14. stycznia. „Nordd. Allg. Zeitung“ oświadcza, iż zaprzestaje polemiki przeciw Austryi, nie masz bowiem interesu, któryby mógł powodować północne Niemcy żyć w niezgodzie z Austryą; Prusy przyjęte są gorącem życzeniem pomyślnego powodzenia Austryi.

Część urzędowa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 28. grudnia z. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór JW. Karola barona **Brunickiego** na zastępcę Prezesa Grybowskiej Rady powiatowej.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 13. stycznia 1869.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 1. stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór W. Adolfa **Piotrowskiego** na zastępcę Prezesa Rady powiatowej w Nisku.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 13. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

„Wiener Abendpost“ pisze: Na podstawie doniesienia otrzymanego od c. k. ajenta w Konstantynopolu jesteśmy w możności oświadczenia, że tenże w roku przeszłym wezwał ajentów austryacko-węgierskiego stanu handlowego i marynarki kupieckiej oraz głównych ajentów Lloyda na dzień 20. grudnia do Konstantynopola na naradę jakby można zapobiedz najlepiej narażeniu na niebezpieczeństwo ich interesów i ewentualne złe skutki przynajmniej złagodzić. Zgromadzenie to powodując się rozumną, stosunki słusznie oceniającą rozwagą, nie taiło bynajmniej przed sobą, że przerwa szeroko rozgałęzionych stosunków handlowych nie ograniczy się w szkodliwych skutkach swoich tylko na interesa greckie, lecz i na nasze oddziaływać musi; zgromadzenie uznało jednak także, że podzielamy te smutne skutki także z poddanymi innych mocarstw i że nie jest to w mocy c. k. rządu, ani jego organów, cofnąć rozporządzedzenie, którego nie spowodował, albo wyjednać wyjątkowe stanowisko dla poddanych węgiersko-austryackich. Najgorzej oczywiście wyjdą na tem ci, którzy mają coś do żądania od greckich poddanych; nie zameldowano jednak żadnych znacznych pretensyi tego rodzaju, a utworzenie komisyi, która ma się zajmować załatwieniem spraw heleńskich poddanych, jak również przedłużenie terminu wydalenia do pięciu tygodni, a nakoniec ta okoliczność, że wielu Hellenów przez przyjęcie ottomańskiego poddaństwa bez przeszkody w Turcyi będzie mogło pozostać, każą się spodziewać że nasi poddani nie poniosą znaczniejszych strat. Gorzej stoją rzeczy we wnętrzu kraju, gdy (np. w Filipopel) większa część austryackiego handlu znajduje się w rękach Greków. Oczywiście, że c. k. poselstwo będzie się o to starać, żeby i tam także, gdyby jakiekolwiek niebezpieczeństwo zagrażało austryacko-węgierskim interesom, wyjednać złagodzenie, jak również będzie czuwać nad tem, aby protekcya dana przez Portę innym narodom stała się także i naszym udziałem. Uznano także za potrzebne na temże zebraniu, żeby austryacko-węgierski stan handlowy, o ile w Turcyi przez helleńskich poddanych jest reprezentowany, innych pełnomocników mianował, o czem już izby handlowe przed niejakim czasem stan handlowy zawiadomiły. Wyrażono nakoniec życzenie, żeby dla tych helleńskich statków, które z ładunkiem austryacko-węgierskim są w drodze do Turcyi, zostawić odpowiedni czas do załatwienia swoich interesów. Wskutek kroków poczynionych przez c. k. poselstwo i inne misye stało się temu życzeniu w najobszerniejszem tego słowa znaczeniu zadosyć. Porta bowiem wyznaczyła wszystkim statkom helleńskim, które stają w portach tureckich, termin 14 dni do odpłynienia, wszystkim zaś statkom, które przyjęły ładunek w obcych portach, lub są z tymże w drodze, pozwoliła zawijać do portów tureckich i bawić tak długo dopokąd swego ładunku nie złożą.

Interesowani mogą więc być spokojni, że ze strony c. k. poselstwa w Konstantynopolu nie zaniedbano nic, co tylko można było uczynić, żeby usunąć albo przynajmniej złagodzić przeszkody, któreby mogły wyniknąć z grecko-tureckiego konfliktu dla żeglugi morskiej poddanych austryacko-węgierskich.

Reprezentanci siedmiu mocarstw odbywających konferencyę dla załatwienia sporu między Grecyą a Turcyą zebrali się na pierwsze posiedzenie d. 9. b. m. o godzinie 4tej po południu. Posiędzenia odbywać się będą pod prezydencyą margr. Lavalette w ministerstwie spraw zewnętrznych w tak zwanej sali poselskiej, którą od roku 1856 nazywają także salą kongresową. Reprezentantami głównych mocarstw są: książę Metternich-Winneburg reprezentant Austryi i Węgier, lord Lyons poseł angielski, hr. Stackelberg poseł rosyjski, Dżemil basza poseł turecki, hr. Solms Sonnenwalde poseł północno-niemieckiego związku i Rizos Rangabe poseł grecki. Wszyscy posłowie przybyli w ubiorach porannych t. j. w surdutach.

Sala w której się konferencya odbywa jest obszerna i wspaniała, wybita adamaszkiem karmazynowym przerabianym złotem, w oknach takież firanki, na środku sali wielki podłużny stół przykryty suknem zielonem, w około niego ośm krzeseł. W dolnym końcu sali umieszczone są portrety cesarza malowany przez Dubuffa i cesarzowej malowany przez Winterhaltera, obadwa naturalnej wielkości, zawieszone po obu stronach drzwi prowadzących do gabinetu ministra. Naprzeciwko znajduje się znany obraz Dubuffa przedstawiający kongres z r. 1856, a pomiędzy oknem biust cesarza Napoleona I. z białego marmuru.

Sekretarzem konferencyi jest p. Desprez dyrektor w ministerstwie spraw zewnętrznych i on także prowadzi protokół.

O członkach konferencyi podają dzienniki francuzkie następujące szczegóły:

Margr. Lavalette w młodym wieku (od r. 1835) poświęcił się zawodowi dyplomatycznemu. Był sekretarzem poselstwa w Persyi, później konzulem jeneralnym w Egipcie, następnie posłem w Kasselu. Dwukrotnie (1858 i 1860 — 1861) posłem w Konstantynopolu, później w Rzymie.

Lord Lyons urodził się w r. 1817, rozpoczął swój zawód w marynarce, był w r. 1839 attaché poselstwa w Atenach, 1852 w Dreźnie, później w Florencyi i Rzymie. W r. 1860 został posłem w Florencyi a od r. 1867 reprezentuje Anglię przy dworze paryskim.

Książę Metternich urodził się w Wiedniu d. 7. stycznia 1829, reprezentuje Austryę od r. 1859 w Paryżu. Dzienniki paryskie wyrażają się z wielkiemi pochwałami o tym dyplomacie.

Hr. Stackelberg rozpoczął zawód dyplomatyczny w r. 1857: był najprzód w Hiszpanii, potem w Florencyi a nakoniec posłem w Wiedniu.

Książę Solms liczy lat 44, poświęca się dyplomacyi od r. 1856, był najprzod sekretarzem poselstwa w Wiedniu, później w Hanowerze i Petersburgu.

Pan Nigra liczy lat 39, był sekretarzem Cavoura a po śmierci tego sławnego dyplomaty posłem w Paryżu. Jest on najuczeńszym ze wszystkich członków konferencyi, mówi po sanskrycku i wszystkiemi wschodniemi językami.

Rizos Rangabe w wieku lat 58, urodził się w Konstantynopolu, jest synem uczonego i poety. Służył jako porucznik w armii bawarskiej, później w greckiej. W r. 1850 został profesorem archeologii w Atenach, później był oraz ministrem król. domu i spraw zewnętrznych. Następnie został rektorem uniwersytetu w Atenach; odkrył świątynię Junony i napisał wiele dzieł w języku greckim tudzież poematów po francuzku. Od r. 1866 do 1867 był posłem w Ameryce.

Dżemil basza jest jeszcze młody, był już dwa razy posłem w Paryżu; ma to być mąż bardzo miły z wyrobionemi formami arystokratycznemi i czyniący wszystko z wielkim taktem.

Drugie posiedzenie konferencyi odbyło się, jak donosi „Journal officiel“ d. 12. b. m. poczem konferencya ooroczyła się do czwartku.

Posiedzenie to według „Constitutionuel“ zaczęło się o godz. 4¼ a skończyło o 5. Zajmowano się tylko odczytaniem protokołu poprzedniego posiedzenia. Pełnomocnik grecki Rangabe nie był obecnym.

„Constit.“ ubolewa, że Grecya, od d. 2. b. m. zawiadomiona jakie stanowisko ma zająć na konferencyi, jakkolwiek przyjęła zaproszenie, teraz w ostatniej chwili czyni trudności pod względem formy. „Constit.“ spodziewa się, że konferencya pomimo tego dojdzie do rezultatu który mocarstwa zamierzyły osiągnąć.

Z angielskich dzienników charakteryzuje „Saturday Revier“ w sposób następujący **stanowisko Anglii wobec kwestyi wschodniej**: Jeżeli wpływ Anglii na wschodzie ma mieć wagę, to musi być użytym albo na korzyść wojny, albo na rzecz pokoju. Przeciwne Turcyi stronnictwo tak w Anglii jak i w całej Europie, przemawia może bezwiednie za krzyżową wyprawą celem wygnania Turcyi a rozszerzenia wyznania greckiego i powiększenia królestwa Helenów. Więcej prozaiczni politycy wzdrygają się na taką krzyczącą niesprawiedliwość, któraby okrom tego jeszcze i dla interesów Anglii wielce była szkodliwą. Jakkolwiek patryotyczni Grecy wyłamują się z pod wpływu Rosyi i woleliby się połączyć z Anglią, toć jednak z drugiej strony wiedzą oni aż nadto dobrze, że Anglia nie da się nakłonić do zaczepnej polityki. Kreta i Tessalia byłyby bardzo mile nabytkami, ale nieszczęściem należą one do Turków, a Grecya nie posiada dosyć siły, żeby je sama zdolna była im wydrzeć. Wojna powszechna byłaby od początku nieusprawiedliwioną, a w skutkach swoich zgubną, Anglia więc odpowiedzialności za nią przyjmować nie może. „Economist“ ostrzega również przed wszelkiemi takiemi krokami, któreby

mogły sprowadzić wojnę, ale tylko dlatego, ponieważ chciałby, żeby Anglia była wolna od wszelkich zawikłań.

Energia i stanowczość z jaką rząd włoski wystąpił w obec opierających się przeciwko zaprowadzeniu podatku od mlewa nie pozostały bez skutku. W wielu miejscach w Emilii przywrócono już pokój, a jakkolwiek w piemonckiem objawia się jeszcze opozycya przeciwko temu podatkowi, to jednak dzieje się to zwyczajnie nie z bronią w ręku, lecz raczej na drodze biernego oporu, gdyż albo chłopi, jeżeli ich nie chcą uwolnić od podatku nie dają wcale mleć nowego zboża, albo też młynarze zamykają swoje młyny. Jak donoszą z Bolonii pod d. 9. b. m. miało starcie pomiędzy buntownikami a wojskiem w Cento i Persicato krwawsze skutki niż w początkach myślano. Liczba poległych w boju nie wynosi jak zrazu donoszono 8 do 10 lecz przeszło 20, gdyż po bitce w ulicach zakończyło wielu życie z odniesionych ran w szpitalach, lub na polach gdzie zbiegli byli. Liczba ujętych, którzy po największej części należą do stanu najemników, wynosi około 200. W domach prywatnych i w zabudowaniach publicznych w Persiceto dopuścili się buntownicy wiele rabunków. Nie poprzestawali oni na rabowaniu, lecz rzeczy, których zabrać ze sobą nie byli wstanie rzucali na ulicę, aby je spalić. W Piere, gdzie buntownicy z Poggetto d. 7. b. m. w podobny sposób jak w Persiceto grasowali, nie chciała ludność połączyć się z nimi pomimo kilkakrotnego wzywania. Gdy na drugi dzień wojsko w pomoc przybyło napadli mieszkańcy Pieve na Poggetto pojmali 22 ludzi i oddali ich w ręce władzy, zaś strzelby dniem przedtem sobie zabrane napowrót odebrali.

Rząd tymczasowy hiszpański wydał okólnik zawierający między innemi następujące ustępy: Rząd spodziewa się, że wyborcy pochwalą jego postępowanie. Postanowił uchronić arenę wyborów od wszelkich wpływów pobocznych i pokonał orężem zuchwałe usiłowania. Ubolewa, że wielu obywatelom zbywa na energii, że dla urojonego niebezpieczeństwa opuszczają sprawę ojczyzny sądząc, że tylko wtedy służyć jej powinni, gdy to mogą czynić bez niebezpieczeństwa. Rząd odwołuje się do patryotyzmu całej ludnosci i żąda od wszystkich poparcia. Wszyscy powinni oddać swoje głosy, gdy mają wolne pole, protestować jeźli tak nie będzie i nie dopuszczać żeby burzyciele pokoju odnieśli zwycięztwo. Rząd pragnie szczerze, aby reprezentanci narodu wznieśli tron otoczony należną powagą, który mógłby stać się filarem naszych swobód.

„Pester Lloyd“ podaje następujące szczegóły o wypadkach w Rumunii: Ze strony urzędowej nie szczędzą tam wprawdzie uspokajających zapewień zwłaszcza względem Austryi i Turcyi, nie mniej przeto widocznemi są usiłowania ku obaleniu traktatów. Doniesienia o zbrojeniu się Rumunii są zapewne w znacznej części przesadzone, ale niepodobna zaprzeczyć, że Rumunia zbroi się i to widocznie nad potrzebą obrony własnej. W chwili obecnej nie ma zaiste powodu obawiać się wybuchu wojny, bo Rosya, która zaledwie zdoła ukryć swoje kłopoty pod zasłoną konferencyi, nie będzie miała teraz ani czasu ani ochoty do załatwiania kwestyi rumuńskiej, ale może które z mocarstw uzna potrzebę rozpatrzenia się w tej sprawie a mianowicie o ile też Księstwa Naddunajskie dotrzymały warunków tego artykułu traktatu paryskiego, który siłę zbrojną tego państwa pod opieką wielkich mocarstw zostającego, ogranicza do cyfry, jakiej wymaga konieczna potrzeba.

„France“ zajmuje się fanatyczną mową, którą niedawno miał Bratiano na zgromadzeniu ludowem i w której bez ogródki oświadczył, że potomka Fryderyka Wielkiego i Napoleona I. dla tego do Księstw Naddunajskich powołano, ażeby z Rumunii, która jest jednym z najbogatszych krajów świata, to zrobił, co Fryderyk z pustyń połnocnych Prus. Czyż Rumunia istotnie o tem marzy — pisze „France“ półżartem, żeby Europę zawojować i czy prędko wyruszą z Bukaresztu te legiony, które mają zalać zachód? „Prawdziwie oniemieć trzeba ze zdumienia, widząc w tych małych państwach wschodu takie ambicye i takie olbrzymie plany, i zapytujemy, z czyich one wypływają podszeptów. Pan Bratiano nie jest marzycielem, który rozpala się urojeniami swojej wyobraźni. Jest on mężem poważnym, a nawet zręcznym politykiem; jest on przewodnikiem i narzędziem licznego stronnictwa; jeżeli działa to nie działa nigdy nie przewidując i nie rozważywszy z góry doniosłości swoich kroków i słów. To co on mówi, ma więc niezaprzeczone znaczenie, a wpływ, jaki jego mowa wywarła, jest najlepszą oznaką groźnych namiętności, nurtujących na wschodzie. Takie groźby i niebezpieczeństwa nie powinny jednak pozbawić dyplomacyi odwagi w postępowaniu dalej drogą pokojową, tembardziej, że nie są one w stanie pozbawić jej środków, które ma do dyspozycyi. Ani Grecya ani Rumunia, ani też Bółgarya nie otworzy kwestyi wschodniej, jak długo wielkie mocarstwa zechcą, aby była zamkniętą. Pokazuje się jednak z tego, że dzieło dyplomacyi na wschodzie nie skończy się na uregulowaniu grecko-tureckiego sporu.

Telegram z Konstantynopola z d. 12. b. m. donosi, że wielki wezyr Aali Basza odpowiedział na notę wręczoną mu imieniem konferencyi, że rozporządzenie względem wydalenia Greków zostało już zmienione, że zatem nie podobna teraz zmieniać środków względem okrętów greckich.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Dnia 12. b. m. Jan Baranowicz, 75letni pracujący przy budowie kolei żelaznej w Zniesieniu, zasypany został szutrem i tak poraniony, że gdy go zawieziono do szpitalu, tamże niebawem umarł.

(Samobójstwo.) W Kozielnikach pod Lwowem dn. 4. b. m. powiesił się w stodole swoich rodziców parobek Jan Zaryczny. Przyczyna tego samobójstwa nie wiadoma.

(Nieszczęsny wypadek.) W Hryniawie w pow. kossowskim dn. 28. z. m. wicher obalił w lesie sosnę, która upadając przygniotła i zabiła włościanina Panteluka z Perechrestnego.

(Pożary.) Dnia 20. z. m. w Zaczarniu w pow. tarnowskim zgorzała zagroda włościańska, jak sądzą przez podpalenie, szkoda 394 złr.; d. 22. z. m. w Osławiu białym w pow. nadworniańskim zagroda włościańska, przyczyna niewiadoma, szkoda 400 złr.; d. 30. z. m. w Trzebusce w pow. kolbuszowskim, zagroda włościańska, przez nieostrożność, szkoda 300 złr.; d. 31. z. m. w Przybyłowie w pow. grybowskim dwie stodoły; d. 2. b. m. w Wełdzirzu w pow. dolinańskim 2 stajnie z 10 sztuk bydła, przyczyna niewiadoma, szkoda 984 złr.

(Szkoła główna warszawska.) Wyszedł w tych dniach „Wykaz szkoły głównej warszawskiej za zimowe półrocze roku naukowego 1868/9 od 1. września 1868 do 1. lutego 1869“, na czele którego znajduje się rozprawa pod tytułem: „Treściwy przegląd zwierząt ssących krajowych p. Antoniego Wałeckiego kustosza gabinetu mineralogicznego szkoły głównej warszawskiej.“ Władze szkoły głównej w tem półroczu stanowili: rektor dr. Mianowski Józef, profesor zwyczajny, rzeczywisty radca stanu, oraz rada ogólna, do której składu należeli: dr. Kasznica Józef, dziekan wydziału prawa i administracyi, profesor zwyczajny, dr. Tyrchowski Władysław, dziekan wydziału lekarskiego, profesor zwyczajny, dr. Kowalewski Józef, dziekan wydziału filologiczno-historycznego, profesor zwyczajny, rzeczywisty radca stanu, kandydat filologii Przystański Stanisław, dziekan wydziału matematyczno-fizycznego, profesor zwyczajny, oraz po 2 prafesorów z każdego wydziału. Zarząd stanowili rektor oraz dziekani czterech wydziałów. Zakłady naukowe pomocnicze szkoły głównej były: I. Biblioteka główna; II. Czytelnia profesorów; III. Klinika terapeutyczna. IV. Kliniki chirurgiczne: przy szpitalu św. Ducha i przy szpitalu Dzieciątka Jezus. V. Klinika oftalimiczna; VI. Klinika położnic; VII. Teatr anatomiczny; VIII. Gabinet anatomii opisowej. IX. Gabinet i pracownia anatomii patologicznej; X. Pracowania medycyny sądowej; XI. Pracownia fizjologiczna; XII. Gabinet narzędzi chirurgicznych; XIII. Gabinet i pracownia farmaceutyczna; XIV. Gabinet farmakologiczny; XV. Seminaryum pedagogiczne; XVI. Obserwatoryum astronomiczne; XVII. Ogród botaniczny; XVIII. Gabinet botaniczny; XIX. Gabinet fizyczny; XX. Gabinet zoologiczny; XXI. Gabinet i pracownia anatomii porównawczej; XXII. Gabinet i pracownia chemiczna; XXIII. Pracownia chemii lekarskiej; XXIV. Gabinet mineralogiczny. Ciało nauczające szkoły głównej składało się w półroczu letniem r. n. 1867/68 ogółem z 80 osób; profesorów zwyczajnych było 36, profesorów nadzwyczajnych 15, adjunktów 11, lektorów 6, docentów 7, tymczasowych 4, razem 80. W letniem półroczu r. n. 1867/68 było wpisanych studentów na czterech wydziałach ogółem 998 a mianowicie: na kursie I. 230, na kursie II. 420, na kursie III. 182, na kursie IV. 148, na kursie V. 18, razem 998. W letniem półroczu r. n. 1867/68 pobierało stypendya 82 studentów a mianowicie: rządowych 26, prywatnych 56. Z końcem r. n. 1867/68 przystępowało do egzaminu środkowego ogółem 390 studentów kursu II., z tych zdało pomyślnie 219. W tymże czasie przystępywało do egzaminu ostatecznego ustnego ogółem 203 studentów kursu IV. i V., z tych zdało pomyślnie 90. Z początkiem roku n. 1868/69 zgłosiło się do egzaminu wstępnego 205 chcących wstąpić do szkoły głównej, nie licząc wychowańców gymnazyów rosyjskich i mięszanych mających prawo wstępować bez poprzedniego egzaminu, z liczby tej 190 zdało egzamin pomyślnie, 15 zdało niedostatecznie, 1 nie przystąpił. W budżecie wydatków państwa, na utrzymanie szkoły głównej warszawskiej zatwierdzoną została na rok administracyjny 1868 suma 132,100 rsr. wedle następujących pozycyi: 1) płace dla wykładających i urzędników w szkole głównej warszawskiej rsr. 110.030; 2) utrzymanie klinik rsr. 4.640; 3) utrzymanie gabinetów i pomocy naukowych rsr. 3.940; 4) najem pedelów, woźnych i stróżów rsr. 4000; 5) potrzeby kancelaryjne, druki rsr. 600; 6) opał, światło, utrzymanie porządku i nadzwyczajne potrzeby rsr. 6000; 7) stypendya dla 24 wychowańców seminaryum pedagogicznego rsr. 2880, ogółem rsr. 132.100. Rada wydziałowa przyznała stopień magistra prawa i administracyi dwudziestu b. studentom, którzy ukończywszy egzamina w r. 1865/66 lub 1866/67 rozprawy zadawalniające napisali. Ogółem wykwalifikowanych dotąd magistrów prawa i administracyi szkoły głównej warszawskiej jest 107. Za rozprawę konkursową na temat „O zabójstwie“ student kursu III. wydziału prawa i administracyi p. Alfons Parczewski, otrzymał pisemną pochwałę. W ciągu letniego półrocza r. n. 1867/68 wydział lekarski przyznał stopień doktora medycyny lekarzowi jednemu. W letniem półroczu 1867/68 otrzymało 17 kandydatów stopień lakarza. Stopień administracyjno-lekarski lekarza powiatu otrzymało dwóch: stopień dentysty otrzymał jeden; stopień prowizora farmacyi 13; stopień pomocnika aptekarskiego 26. Na temat konkursowy za rozprawę: „Oznaczenie ilości żółci przez organizm zwierzęcy w ciagu doby wydzielonej, i rozstrzygnięcie eksperymentalne pytania: czy żółć wessaną zostaje napowrót do krwi, czy też z gnojem odchodzi?“ rada wydziału lekarskiego przyznała złoty medal jako nagrodę konkursową Aleksandrowi Wolfowi studentowi kursu V. Rada wydziałowa przyznała stopień magistra nauk historyczno-filozoficznych czterem b. studentom, którzy ukończywszy egzamina ostateczne w r. ubiegłym, rozprawy zadawalniająco napisali. W letniem półroczu r. n. 1867/68 było w seminaryum pedagogicznym 12 studentów wydziału nauk historyczno-filologicznych. Rada wydziału matematyczno-fizycznego przyznała stopień magistra dwunastu b. studentom, którzy ukończywszy w r. ubiegłym egzamina ostateczne, rozprawy zadowalniająco napisali. W letniem półroczu r. n. 1867/68 było w seminaryum pedagogicznem 12 studentów wydziału mamatyczno-fizycznego.

(Projekt pomnika Bogdana Chmielnickiego). Powracający z Serbii rosyjski snycerz Mikloszyn przybył niedawno do Kijowa, ażeby jak pisze gazeta „Mosk. Wied.“, na miejscu nabrać natchnienia o pomniku Bogdana Chmielnickiego, którego myśl dawno już powstala w ludzie rosyjskim, ale dotąd nie była wykonaną dla braku natchnionego kunstmistrza. Ten zjawił się teraz i nakreślił projekt pomnika, który składa się z trzech części: konnej statui bronzowej, piedestału i ogólnej podstawy. Chmielnicki wyobrażony jest na koniu, wstrzymanym w biegu, z podjętą do góry buława w prawem ręku, i wyciągnięta lewą ręką, wskazującą na północno-wschód ku Moskwie. Piedestał statui formuje bryła miejscowego labradoru. Około tej bryły stoi 4ch reprezentantów rosyjskiej ziemi: na przodzie wielkorusin i małorusin, z tyłu białorusin i czarnorusin (tak zwany litwin); wszyscy oni ubierają piedestał dębowym wieńcem (rosyjskim wawrzynem). Wielkorusin i małorusin wyobrażeni są przy tem jako przysłuchujący się spiewom kobzarza, siedzącego u piedestału i opiewającego sławę ojca ludu. Na bryle w stosownych miejscach wyrażone są imiona poprzednika Chmielnickiego, mądrego Konaszewicza-Sahajdacznego i dalszych przewódzców oswobodzenia zadnieprowskiej Rusi, Doroszenka, Paleja i niektórych ich towarzyszów. Pod piedestałem mieści się 4 płaskorzeźby: jedna wyobrażająca chwilę zborowskiej bitwy, kiedy na rozkaz Chmielnickiego, aby szanowano koronowaną głowę, Król Jan Kazimierz otoczony kozakami, wypuszczony był z niewoli z uszanowaniem, z odkrytemi głowami. Druga płaskorzeźba wyobraża uroczysty wjazd Chmielnickiego do Kijowa przez złota bramę do katedry św. Zofii, z procesyą duchowieństwa z chorągwiami na czele. Trzecia płaskorzeźba przedstawia uroczyste doręczenie na radzie perejasławskiej przez posła moskiewskiego aktu przyłączenia. Na czwartej, pod promieniącym krzyżem prawosławnym, znajduje się napis: „Bogdanowi Chmielnickiemu jedna nierozdzielna Rosya.“

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Miejsce targu:									
	Andrychów		Jordanów		Kalwarya		Maków		Wadowice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	4	44	6	.	4	25	4	50	4	13
„ żyta	3	48	4	.	3	50	.	.	3	42
„ jęczmienia . .	2	95	3	.	3	.	2	.	2	66
„ owsa	1	94	1	80	1	80	2	25	1	90
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	71	.	60	.	60	.	50	.	80
Grochu	.	.	.	.	2	50	4	50	.	.
Cetnar siana	1	47	1	.	1	20	1	70	1	70
Sąg drzewa twardego	8	.	6	.	6	50	4	50	8	.
„ „ miękkiego	6	80	4		4	10	3	80	5	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	15	.	14	.	20
Miara wina	.	.		.	1	60	1	.	.	.
„ piwa	.	.		20	.	20	.	20	.	28
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	16	.	20	.	15	.	20
„ bez wiktu .	.	.	.	40	.	40	.	30	.	40

Ostatnia poczta.

Peszt, 13. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu kongregacyi komitatu peszteńskiego wybrani zostali do

mitetu wyborczego członkowie komitetu 65, oprócz tego dla każdego okręgu wyborczego po dwóch izraelitów i sześciu członków proponowanych przez Faya. Przy wyborze tych ostatnich powstała dłuższa debata, wnioskodawca bowiem motywował swoje żądanie tem, że stronnictwo Deaka nie jest dostatecznie w komitecie reprezentowane i wniosek przyjęto dopiero wtedy, gdy to umotywowanie cofnął.

B e r l i n, 13. stycznia. „Kreuz Ztg.“ w artykule p. t. „pozdrowienie noworoczne Wirtembergii“, wyraża podziękowanie i uznanie Wirtembergii za organizacyę armii, tudzież jej twórcom ministrowi wojny i szefowi sztabu jeneralnego Suckowowi i kończy temi słowy: Wszystkie armie niemieckie mają teraz wspólną komendę, i łączą się w jednym celu bronienia wspólnej niemieckiej ojczyzny.

L o n d y n, 13. stycznia. Z Nowego Yorku donoszą, że Grant nie złożył gratulacyi noworocznej prezydentowi, co ma być pierwszym tego rodzaju wypadkiem.

B u k a r e s z t, 13. stycznia. Izba upoważniła rząd stosować wydatki do przeszłorocznego budżetu, nim tegoroczny będzie zawotowany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Tyszkiewicz Zdzisław, z Weryniec. — Br. Brunicki Leon., z Zaleszczyk. — Br. Raciborski Edw., z Czernelicy. — Holzer Józef, z Gurowic. — Regulski Włodzimierz, z Podola. — Wolański Witold, z Dulib.

Hotel europejski: Truskolawski Henr., z Jasionowa. — Morawiecki Mich., c. k. notar., ze Złoczowa.

Hotel Langa: Jasiński Miecz., z Zabłotowa.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Paprocki Ant., z Kisielowa. — Younga Witold, ze Staregosioła.

Hotel Kuhna: Leśniewicz Kasp., c. k. pens. przeł. pow., ze Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. stycznia.

PP. Ks. Lubomirski Hier., do Niżyniec. — Hr. Bobrowski Winc., do Krakowa. — Hr. Czosnowski Tad., do Drezna Aulich Adolf, do Dobrzanicy. — Falkowski Mich., do Głuchowa. — Krasnopolski Karol, do Potoczysk. — Kunaszowski Dam., do Perekosów. — Lityński Meliton, do Holihradów. — Mysłowski Alfred, do Zubrzyc. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Szczurowski Jan, do Dżurniowa. — Wilczyński Włodz., do Nowegosioła. — Hausner Alfred, bankier, do Brodów. — Issl Karol, c. k. podpor., do Drohowyża. — Sługocki Zenon, c. k. not., do Rozwadowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. stycznia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	330 16	— 4 2	91.	PdW. b. sł	9
2. god. po poł.	330 01	— 3 8	92	„ „	9
10. god. wiecz.	339.85	— 5 3	88.	„	10

T E A T R.

D z i ś: (przedst. polskie.) **„Uriel Akosta“**, tragedya w 5 aktach z niemieckiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni: płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 14. stycznia.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	212	25	213	25
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	174	50	175	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	72	50	74	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	80	75	81	20
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	—	—	—	—	76	90	77	35
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	—	88	40
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	68	55	69	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Ksiest. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	55	5	62
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	62	5	68
Napoleondor	—	—	—	—	9	54	9	64
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	66	9	79
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	76¼	1	77¼
Srebro	—	—	—	—	117	25	118	50

(Kolej Lw.-Cz. Jassy … detto dtto II.: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12 stycznia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. P a ń s t w a.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 30	65 50
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 33 latach po 5%	71 50	72.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	74 50	75.—
Metaliki po 4½%	54 25	54 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	183 50	184 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	183 —	184 —
Przez. do wyl. z r. 1854	85.—	85.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	92.80	93 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97 75	98 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	113.70	113 90
Renty Como po 42 lir. austr.	21 —	21.50

B. K r a j ó w k o r o n n y c h.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87 75	88 25
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 50	79.—
Galicyi	68 70	69.—
Siedmiogrodu	74.—	74.50
Bukowiny	69.—	69.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	687.—	689.—
Zakł. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	253 30	250 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	704.—	708.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	216.—	217 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2017.—	2022.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	308 —	308 20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209 60	209 80
Kol. ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	173 75	174 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	212 75	213 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175.25	175 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	545.—	547.—
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	93 90	94 10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	88.25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 75	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.—	107.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zlr. m. k.	91 50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90 25
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	97.50	98.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	156.50	157.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a	56.—	57 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	33 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	43 25	43 75
Palffego „ 40 „ „	33 —	33.50
Clarego „ 40 „ „	38.—	39 —
St. Genois „ 40 „ „	35.—	36.—
Windischgrätza 20 „ „	20 —	21 —
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.15	100.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100.25	100.40
Hamburg za 100 M. B.	88 25	88.40
Londyn za 10 ft. szt.	119 70	119.80
Paryż za 100 fr.	47 60	47 60

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.68	5.69
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.55	9.55
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.50	117.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14. stycznia.	zlr	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	60	—
„ „ z procentami z maja i listopada	+	—
„ „ w srebrze	65	—
Losy z 1860 roku	91	50
Akcye banku wiedeńskiego	683	—
„ „ kredytowego	248	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	25
Srebro	117	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	69

DZIENNIK URZĘDOWY.

(63) **Edikt.** (3)

Nr. 4758. Von der Bohorodczaner k. k. Bezirkshauptmannschaft wird hiemit der dem Wohnorte nach unbekannten Frau Anna de Włodow Jacewska, Antheilsbesitzerin aus Starunia und Zuraki, sowie allen jenen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Personen, welchen Eigenthumsrechte auf die besagten Güter zustehen können, bekannt gemacht, daß die Grundlasten-Localcommission in Stanislau dtto. 26. December 1868 Z. 828 aus Anlaß der durchzuführenden Servituten-Verhandlung gemäß §. 36 der Ministerial-Verordnung vom 31. October 1857 den Herrn Gregor Zubik aus Starunia zum Curator der Abwesenden bestellt habe.

Frau Anna de Włodow Jacewska und alle Jenen, welchen Eigenthumsrechte auf die besagten Güter zustehen können, werden aufgefordert, die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, oder auch einen anderen Vertretter zu wählen, indem sie sich die aus der Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

K. k. Bezirkshauptmannschaft.

Bohorodczany, am 28. December 1868.

E d y k t.

Nr. 4758. Ces. król. starostwo powiatowe Bohorodczany uwiadamia niniejszem, z miejsca pobytu nieznaną p. Annę z Włodow Jacewskę, częściową właścicielkę dóbr Staruni i Zurak, tudzież wszystkich z imienia i miejsca pobytu nieznanych osób, którym prawo własności do rzeczonych dóbr przysłużać może, iż c. k. komisya lokalna serwitutowa w Stanisławowie dtto. 26. grudnia r. b. do l. 828 w celu przeprowadzenia rozpraw serwitutowych, odnoszących się do rzeczonych dóbr na p. Annę z Włodów Jacewską zaintabulowanych, w myśl §. 36 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. października 1857 dla nieobecnych p. Grzegorza Zubika z Staruni kuratorem ustanowiła.

Wzywa się tedy p. Annę z Włodów Jacewskę, tudzież z imienia i miejsca pobytu nieznanych osób, którym prawo własności do rzeczonych dóbr przysłużać może, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki obrony udzielili, lub też innego obrońcę sobie wybrali, w razie bowiem przeciwnym skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Starostwo powiatowe.

Bohorodczany, dnia 28. grudnia 1868.

(66) **Kundmachung.** (3)

Nr. 57. Die k. k. Oberstaatsanwaltschaft in Lemberg beabsichtigt den bewilligten Ausbau des Fronttractes im k. k. Provinzial-Strafhause in Lemberg zu Herstellung von Arbeitssälen, Magazinen, Kanzleien und Wohnungen an fachkundige Unternehmer im Offertswege hintanzugeben.

Die Herstellungskosten sind mit Ausnahme der in den Werkstätten des Strafhauses anzufertigenden Schmiede und Schlosserarbeiten für

a) die Mauernarbeit mit	18 422 fl	57 kr.	
b) die Zimmermannsarbeit mit	5.096 „	91	„
c) Steinmetzarbeit mit	1.749 „	—	„
d) Tischlerarbeit mit	865 „	25	„
e) Anstreicherarbeit mit	411 „	44	„
f) Glaserarbeit mit	156 „	5 kr.	„
g) Spenglerarbeit mit Ausnahme der Zinkplatten zur Dachdeckung mit	812 „	71	„
h) Mahlerarbeit mit	168 „	—	„

veranschlagt.

Die betreffenden Pläne, Arbeits- und Einheitspreis, Verzeichnisse, Ausmaß- und Kostenvoranschläge und Bedingungen können bis zum 3. Februar 1869 in der Kanzlei der k. k. Oberstaatsanwaltschaft, die Bedingungen auch bei der k. k. Staatsanwaltschaft in Lemberg und bei der k. k. Strafhaus-Verwaltung eingesehen werden.

Der ganze Bau muß nach Genehmigung des Offerts sofort in Angriff genommen werden und bis zum 15. November 1869 vollendet sein.

Die Offerte, welche den angebotenen Nachlaß an den Einheitspreisen in Percenten auszudrücken haben, sind bis 4. Februar 1869 Vormittags 11 Uhr versiegelt in der Kanzlei der Oberstaatsanwaltschaft zu überreichen, und bleibt der Offerent hiemit bis zur Entscheidung verpflichtet.

Die Offerte können entweder auf alle Arbeiten vereint oder auf einzelne Arbeiten lauten, doch kann die Gruppe der Arbeiten a), b), c) nur vereint übernommen werden.

Die Offerte müssen die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Offerent die Bedingungen eingesehen habe und sich denselben unterworfen. Denselben muß die Quittung der k. k. Landes-Hauptcasse über den Erlag des Vadiums beigeschlossen sein, welches fünf Percent des veranschlagten Kostenaufwandes für die zu übernehmende Arbeit im baaren Gelde oder in cautionsfähigen Werthpapieren nach dem Tagescurse berechnet, beträgt.

Auf Offerte von Unternehmern, welche nicht selbst fachkundig sind, wird keine Rücksicht genommen, und wird bei der Entscheidung über die Annahme des Offerts nicht allein der Ziffer des Anbots, sondern auch die Rücksicht auf die Zuverläßigkeit des Offerenten maßgebend sein.

K. k. Oberstaatsanwaltschaft.

Lemberg, am 10. Jänner 1869.

(73) # Kundmachung (1)

der k. k. galizischen Statthalterei vom 5. Jänner 1869 Z. 72409, womit mehrere Bestimmungen für den Uebergang des Wehrgesetzes vom 5. December 1868 Nr. 151 R. G. Bl. rücksichtlich der im Verbande des k. k. Heeres (Kriegs-Marine) Dienenden, dann einige Anordnungen für die Aufnahme einjähriger Freiwilligen im Jahre 1869 und des freiwilliger Eintrittes im Allgemeinen bekannt gemacht werden.

Nr. 72409. Das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium hat nach vorherriger Vereinbarung mit den Landesvertheidigungs-Ministerien beider Reichshälften und unter Zustimmung derselben mittelst der Circular-Verordnung vom 22. December v. J. Pr. Nr. 4554 (Normal-Armee-Verordnungsblatt 47 Stück) die Bestimmungen für den Uebergang auf das für jeden der beiden Theile der Monarchie, mit Ausschluß der Militärgrenze in Wirksamkeit getretene Wehrgesetz rücksichtlich der im Verbande des k. k. Heeres (Kriegs-Marine) dienenden, und der im Pensionsbezuge, dann in der Invalidenversorgung befindlichen Militär-Personen, ferner die Bestimmungen wegen Aufnahme der einjährig Freiwilligen für das Jahr 1869 und des freiwilligen Eintrittes im Allgemeinen festgestellt.

Zu Folge hohen Erlasses des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung und öffentliche Sicherheit vom 24. December 1868 Z. 3878 L. V. werden nachstehend diejenigen von diesen Bestimmungen, welche für die Bevölkerung und namentlich für Jene, die sich die Begünstigung des einjährig Freiwilligenjahres sichern wollen, zu wissen von Interesse sind, verlautbart:

1. Sämmtliche mit dem Tage des Beginnes der Wirksamkeit des Wehrgesetzes zu dem Verbande des stehenden Heeres gehörigen Wehrpflichtigen, ohne Unterschied der Charge, welche eine zehnjährige oder die ihnen nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften obliegende Militärdienstzeit nicht vollstreckt haben, sind zu der im §. 4 des Wehrgesetzes festgestellten Dienstzeit im stehenden Heere und in der Landwehr in der Gesammtdauer von zwölf Jahren, eine etwaige strafweise Dienstzeit nicht eingerechnet, verpflichtet. Die hieraus resultirende Dienstpflicht ist in den Grundbuchsblättern zu bezeichnen.

2. Diese Bestimmung findet auch auf die in der Kriegs-Marine Dienenden Anwendung, soferne sie jedoch ihre Dienstzeit in derselben vollstrecken, mit der Modification, daß solche Wehrpflichtige bei Wegfall der Landwehrpflichtdauer, nur zu einer Dienstzeit in der Gesammtdauer von zehn Jahren verpflichtet sind.

3. Die Dienstzeit aller mit dem zu 1 bezeichneten Zeitpuncte zu dem Verbande des stehenden Heeres (Kriegs-Marine) gehörigen Personen zählt vom Tage der Assentirung; die Dienstzeit der aus den Militär-Bildungsanstalten Eingereihten von dem Tage des Austrittes aus denselben.

4. Die zehnjährige, oder die nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften obliegende Militär-Dienstpflicht ist als vollstreckt zu betrachten, wenn dieselbe nach Maßgabe der bisher für die regelmäßige Entlassung der Mannschaft nach gänzlich zurückgelegter Dienstzeit bestandenen Vorschriften, als mit Ende Juni 1868 beendet angesehen werden konnte. Die in diese Kategorie Fallenden sind daher nicht mehr landwehrpflichtig.

5. Haben die nach der Vorschrift vom Jahre 1856 Reengagirten und die mit der Dienstesprämie betheilten Unterofficiere, welche sich an dem Tage des Beginnes der Wirksamkeit des Wehrgesetzes in dem Verbande des stehenden Heeres befinden, eine zehnjährige Militär-Dienstzeit vollstreckt, so können dieselben als landwehrpflichtig nicht mehr betrachtet werden, wenngleich sie in Folge der Reengagirung oder Betheilung mit der Unterofficiers-Dienstesprämie zu einer über den vorbezeichneten Zeitpunct hinausreichenden Dienstzeit verpflichtet sind.

6. An die Stelle des für den Bereich der Länder der ungarischen Krone bisher noch giltigen Militär-Entlassungstitels nach §. 21 zu 18 und §. 42 des Heeres-Ergänzungsgesetzes vom Jahre 1858, sowie des auf Grund der eben citirten und der Bestimmungen des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 für den Bereich der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder bisher giltigen Beurlaubungstitels, tritt mit dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes die im §. 27 desselben den Eigenthümern ererbter Landwirthschaften zuerkannte Begünstigung.

Es kann daher jenen Soldaten, welche im Erbschaftswege in den Besitz von Landwirthschaften gelangen oder gelangt sind, bei Erfüllung der dießfälligen gesetzlichen Bedingungen, von dem vorbezeichneten Zeitpuncte an, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, nur mehr die Enthebung von der Präsenz-Dienstpflicht, wenn sie derselben noch unterliegen, für die Dauer des Friedens zuerkannt werden.

Dieser Begünstigung sind auch jene nach den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern heimatszuständigen Soldaten theilhaftig, welchen als Besitzern ererbter Landwirthschaften, auf Grundlage der vorbezeichneten Bestimmungen, bisher die Beurlaubung nach Artikel 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 zuerkannt wurde. Ueber die nachträgliche achtwochentliche Ausbildung der in diesem Alinea Bezeichneten werden die Bestimmungen abgesondert erlassen werden.

Die Transferirung solcher Soldaten zu den Depotkörpern ist in Hinkunft nicht mehr erforderlich.

7. Jenen Soldaten, welchen auf Grundlage des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 der Anspruch auf die Beurlaubung zuerkannt wurde, können — sofern sie in der Linien-Dienstpflicht stehen — zur activen Dienstleistung herangezogen werden.

Haben sie sich jedoch noch vor dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes verehelicht, und ist ihre Gattin oder ein Kind am Leben, so sind sie, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, für die Dauer des Friedens von der Pflicht zum Präsenzdienste enthoben.

8. Die Erweiterung des Militär-Entlassungstitels nach den §§. 13 und 42 des Heeres-Ergänzungsgesetzes auf die unehelichen Söhne (§§. 17 und 40 des Wehrgesetzes), hat auch auf die gegenwärtig im stehenden Heere und in der Kriegs-Marine dienenden Soldaten Anwendung.

Dieser Entlassungs-Anspruch ist jedoch nur gegenüber der unterstützungsbedürftigen Mutter, keineswegs aber auf andere Familienglieder derselben, wenngleich sie erwerbsunfähig oder hilfsbedürftig sind, giltig und nach den sonst für die Militär-Entlassung aus dem Titel zur Erhaltung der verwitweten Mutter bisher wirksamen Vorschriften zu beurtheilen.

Es kommt daher in diesem Entlassungsfalle, nebst der Hilfsbedürftigkeit der Mutter, immerhin auch in Betracht zu ziehen, ob nicht andere erwerbsfähige eheliche und beziehungsweise auch uneheliche Söhne vorhanden sind.

Diese Entlassung nach den §§. 17 und 40 c), eventuell auch a) des Wehrgesetzes kann in Hinkunft nur erfolgen, wenn sich der Betreffende zur Erfüllung seiner Pflicht gegenüber dem hilfsbedürftigen Familiengliede bereit erklärt; selbstverständlich findet in solchen Entlassungsfällen von nun an auch die Bestimmung des §. 17, Punct 3, lit. b) des Wehrgesetzes Anwendung, wornach erst ein bereits achtzehnjähriger Bruder des Bewerbers um die Militär-Entlassung in Betracht zu kommen hat.

9. Die von dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes aus dem Titel der §§. 17 und 40, lit. c), eventuell a) aus dem Verbande des stehenden Heeres oder der Kriegs-Marine Entlassenen, welche in der dritten oder einer höheren Altersclasse stehen, sind — wenn sie das dreißigste Lebensjahr noch nicht überschritten haben, in die Ersatz-Reserve des Heeres oder der Kriegs-Marine zur Evidenthaltung, nach Ueberschreitung des dreißigsten und vor vollendetem zweiunddreißigsten Lebensjahre aber an die Landwehr zu überweisen.

Bis zur definitiven Feststellung der Ersatz-Reserve-Evidenz und Organisation der Landwehr-Evidenz-, beziehungsweise Landwehr-Bezirks-Behörden, sind solche Entlassene bei den heimathszuständigen Ergänzungsbezirks-Commanden in Vormerkung zu halten.

Rücksichtlich der aus Anlaß der gegenwärtigen, nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften in Ausführung begriffenen Heeres-Ergänzung zur Entlassung gelangenden Nachmänner hat es jedoch auf eine Ueberweisung in die Ersatz-Reserve nicht anzukommen.

10. Der auf Grundlage der §§. 18 bis 20 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes vom Jahre 1858 und des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867, dann der Puncte 14 und 21 lit. c) der Circular-Verordnung des k. k. Kriegs-Ministeriums vom 20. December 1867, Abtheilung 2. Nr. 9943 zugestandene Beurlaubungs-Anspruch ist aufgehoben.

Den Lehrern an Volksschulen und den Lehramts-Candidaten für diese Anstalten jedoch ist nach §. 27 des Wehrgesetzes, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffen-Uebungen, die Enthebung von der Präsenz-Dienstpflicht, wenn sie derselben noch unterliegen, für die Dauer des Friedens zuzuerkennen.

Sonst aber gehören die nach den vorbezeichneten Bestimmungen dermalen beurlaubten Soldaten nunmehr nur noch in die Kategorie der bis zur Einberufung Beurlaubten, und können daher nach Maßgabe der Standesverhältnisse, ohne Ueberschreitung der dreijährigen Linien-Dienstzeit, vom Stellungsjahre an gerechnet, zur Ableistung des ihnen obliegenden Präsenz-Dienstes herangezogen werden, wenn sie es nicht vorziehen sollten, ihre Präsenz-Dienstpflicht unter den, den einjährig Freiwilligen gesetzlich gewährten Begünstigungen zu erfüllen, worüber die nachfolgenden Puncte das Nähere enthalten.

Nur die mit dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes schon in dem Verbande des stehenden Heeres und der Kriegs-Marine befindlichen, nach den im Eingange dieses Punctes bezeichneten Bestimmungen beurlaubten Beamten des Staates, der Allerhöchsten Privat-, Familien- und Avitual-Fonds-Güter, der öffentlichen Fonds-, der Landes und Bezirksvertretungen und der mit der politischen Verwaltung betrauten Gemeinden, wenn für diese Dienstesstellen der Nachweis der Vollendung der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien erfordert wird, weiters die Professoren und Lehrer an öffentlichen und mit dem Rechte der Oeffentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstalten, mit Ausschluß jener der Volksschulen, welche nach Alinea 2 dieses Punctes behandelt werden, können — wenn, nach gepflogenem Einvernehmen, deren Unentbehrlichkeit zur Handhabung des Verwaltungs-Dienstes und zum Unterrichte seitens der vorgesetzten Anstellungs-Behörden bestätigt wird — unbeschadet einer achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, mit Bewilligung der General- oder Militär-Commanten im Frieden beurlaubt belassen werden.

Der Schlußsatz im Puncte 6 findet auch auf die im 2. Alinea dieses Punctes Bezeichneten Anwendung.

11. Die durch das Wehrgesetz festgesetzte Ausnahme der pensionirten Officiere und Militär-Beamten, dann der nicht im Invalidenhause sich aufhaltenden Patental-Invaliden von den Bestimmungen des Heirats-Normales, erstreckt sich naturgemäß nur auf die als ganzinvalid, oder sonst definitiv pensionirten Officiere, Militär-Parteien, Militär-Beamten, Unter-Parteien und Armeediener, dann auf die Patental- und Reservations-Invaliden, während rücksichtlich der zeitlich pensionirten Militärs, und der mit der Vormerkung für eine Localanstellung als halbinvalide pensionirten Officiere, sowie der in der Loco-Versorgung der Invalidenhäuser befindlichen Mannschaft die Vorschrift über die Heiraten in der k. k. Land-Armee vom 14. September 1861 L. K. Nr. 3851 nach wie vor in Giltigkeit bleibt.

Es versteht sich hiebei von selbst, daß die aus derlei im definitiven Pensions-, beziehungsweise Patental- und Reservations-Invaliden-Stande geschlossenen Ehen herstammenden Witwen und Waisen auf eine Versorgung aus dem Staatsschatze ebensowenig, als auf die sonstigen, den Militär-Gattinnen und Kindern (Witwen und Waisen) reglementmäßig zukommenden Beneficien irgend einen Anspruch haben.

Die Officiere der Reserve, dann die definitiv pensionirten Officiere, Militär-Parteien und Beamten haben von der geschehenen Verehelichung, unter Anschluß eines Sitten-Zeugnisses über die Braut, dann einer legalisirten Abschrift des Trauscheines, der betreffenden Militär-Evidenz-Behörde die Anzeige zu erstatten, welche dieselben behufs Ergänzung der Grundbücher, und zwar über die Reserve-Officiere von Fall zu Fall an deren Standes-Evidenz, über die Anderen vierteljährig zur Kenntniß des vorgesetzten General- (Militär-) Commandos zu bringen hat.

12. Inländer, welche den Bedingungen der §§. 21 bis 24 des Wehrgesetzes entsprechen und freiwillig in das stehende Heer (Kriegs-Marine) einzutreten beabsichtigen, können sich, unter Beobachtung des in den nachfolgenden Puncten vorgezeichneten Vorganges, um die Aufnahme als einjährig Freiwillige bewerben. Die Annahme der für die vorbezeichnete Präsenz-Dienstperiode Angemeldeten wird jedoch mit 31. Jänner 1869 geschlossen.

Studirende der letzten zwei Jahrgänge an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule, oder einer diesen gleichgestellten Lehranstalten (Punct 27), welche sich der Stellungspflicht nähern, oder in dieselbe bereits eingetreten sind, können — wenn die Verspätung ihrer Studien an einer der vorbezeichneten Lehranstalten nicht durch eigenes Verschulden herbeigeführt wurde, und sie sich hierüber durch ein Zeugniß des Vorstandes derselben ausweisen — bis zur Erlangung der Vorbedingungen für den einjährigen freiwilligen Dienst, unter Bewilligung des Aufschubes des Präsenz-Dienstes beurlaubt werden. Geben sie aber diese Studien vor Vollendung derselben auf, so sind sie sofort zum dreijährigen Linien-Dienste heranzuziehen.

13. Auch die bereits im Verbande des Heeres und der Kriegs-Marine stehenden Soldaten, sowie die im Wege der dießjährigen regelmäßigen Stellung, wenngleich nach dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes Eingereihten, welche den im vorstehenden Puncte bezeichneten Anforderungen entsprechen können — bei Wegfall der Bedingung des freiwilligen Eintrittes — der ihnen obliegenden Präsenz-Dienstpflicht unter den für den einjährigen freiwilligen Dienst gestatteten Begünstigungen genügen, wobei denselben die etwa schon im Präsenzstande zurückgelegte Dienstzeit, insoferne sie es wünschen, in den einjährigen Activdienst einzurechnen ist.

Die Inanspruchnahme der Begünstigungen des einjährigen freiwilligen Dienstes wird den im vorstehenden Alinea Bezeichneten, unbeschadet der aus der Bewilligung zum Aufschube des Präsenz-Dienstes resultirenden Berechtigung, nur für die dermalige Uebergangs-Periode zugestanden, und kann daher für eine spätere Präsenz-Periode weder geltend gemacht noch erneuert werden, es wäre denn, daß besonders rücksichtswürdige Umstände das Versäumniß entschuldigen.

14. Der einjährige freiwillige Dienst kann abgeleistet werden, entweder

a) auf eigene Kosten, wobei sich die Betreffenden während ihres einjährigen Präsenz-Dienstes aus eigenen Mitteln bekleiden, ausrüsten und verpflegen, bei der Cavallerie auch beritten machen und für den Unterhalt des Pferdes sorgen — oder es werden

b) diese Kosten aus dem gemeinsamen Kriegsbudget bestritten.

Обвѣщенїе

ц. к. Намѣстництва галицкого зъ дня 5. Сѣчня 1869. ч. 72.409. подаюче до вѣдомости деякотрї постановленія взглядомъ застосованія оуставы войсковой зъ дня 5. Грꙋдня 1868. ч. 151., Вѣстникъ оуставъ державныхъ, що ся тычитъ належачихъ до слꙋжбы въ ц. к. войскꙋ (марин рцѣ военной), ꙗкъ и кôлькохъ роспоряженій взглядомъ прїймованія охотниковъ однорочныхъ въ роцѣ 1869. и взглядомъ вступованія охотниковъ въ загальности.

Ц. к. Министерство войны для цѣлои державы за попереднимъ порозꙋмлѣньемъ ся зъ Министерствами обороны краевой обохъ половинъ державы а за согласїемъ тихже выдало роспоряженьемъ окрꙋжнымъ зъ дня 22. Грꙋдня м. р. През. ч. 4554. (Вѣстникъ роспоряженій для армїи, часть 47.) постановленья взглядомъ застосованья оуставы войсковой входячои въ силꙋ обовязꙋючꙋ въ обохъ частяхъ Монархїи съ вынятьемъ Пограничья Войскового, що ся тычитъ належачихъ до слꙋжбы въ ц. к. войскꙋ (маринарцѣ военнои), потôмъ войсковыхъ побираючихъ жалованья и оутримованыхъ зъ фондꙋшꙋ для инвалидôвъ ꙗкъ и постановленья взглядомъ прїйманья охотниковъ однорочнихъ въ роцѣ 1869. и взглядомъ вступованья охотниковъ въ загальности.

Въ слѣдствїе высокого роспоряженья ц. к. Министерства обороны краевои и безпеченьства пꙋбличного зъ дня 24. Грꙋдня 1868. ч. 3878./О. кр. обвѣщаютъ ся симъ тїи зъ реченихъ постановленій, котрї повинні бꙋти вѣдомі людности, а именно особамъ хотячимъ запевнити собѣ корысти вступленья на одинъ рôкъ ꙗко охотники.

1. Всѣ съ днемъ вступленья въ силꙋ обовязꙋючꙋ оуставы войсковои належачі до войска сталого безъ рôжницѣ степены, котрі не выслꙋжили еще въ войскꙋ лѣтъ десяти или часꙋ ꙗкого требꙋютъ обовязꙋючі доси оуставы и приписы, обовязані сꙋтъ отбꙋти часъ слꙋжбы оустановленый въ §. 4. оуставы войсковои, въ сталôмъ войскꙋ и льандверѣ, разомъ лѣтъ дванайцять, не числячи часꙋ слꙋжбы отбитого за карꙋ. Припадаючій ведля того обовязокъ слꙋжбы мае быти выраженый въ книгахъ матрикꙋлярныхъ.

2. Постановленья тое мае быти застосоване также до слꙋжащихъ при маринарцѣ военнои, оскôлько однакожъ свôй часъ слꙋжбы въ тойже отбываютъ, зъ тою змѣною, що тїи, немаючи обовязкꙋ слꙋженья въ льандверѣ, обовязані сꙋтъ слꙋжити загаломъ тôлько лѣтъ десять.

3. Часъ слꙋжбы всѣхъ особъ ôтъ терминꙋ (речинця) пôдъ 1. наведеного, належащихъ до сталого войска (маринарки военнои) числитъ ся ôтъ дня асентерꙋнкꙋ, часъ слꙋжбы втѣленыхъ зъ войсковыхъ закладôвъ выховавчихъ ôтъ дня выстꙋпленья зъ тихже.

4. Десятилѣтный, или въ силꙋ доси важныхъ оуставъ и приписôвъ припадаючый обовязокъ слꙋжбы войсковои мае быти оуважаный ꙗко выполненый, если ведля требованья дотеперѣшныхъ приписôвъ що до звычайного, по ôтбꙋтимъ цѣлковито часѣ слꙋжбы, оувальняння жолнѣрôвъ, може быти оуважаный, ꙗко оукôнченый зъ кôнцемъ Червця 1868. р. Належащі до той категорїи не сꙋтъ оуже обовязані до слꙋжбы въ Льандверѣ.

5. Втѣленїи на ново ведля приписꙋ зъ р. 1856. потôмъ пôдпорꙋчники обдаренїи нагородою слꙋжбовою, належащїи зъ днемъ вступленья въ силꙋ обовязꙋючꙋ оуставы войсковои до сталого войска, если ôтбꙋли десять лѣтъ слꙋжбы войсковои, не могꙋтъ быти оуважані ꙗко обовязані до слꙋжбы въ Льандверѣ, хотьбы въ слѣдствїе повторного вступленья или оутриманья пôдофицерской нагороды слꙋжбовои обовязані бꙋли слꙋжити еще по терминѣ вижше наведенымъ.

6. Въ мѣстце обовязꙋющого до сего часꙋ для обшарꙋ краєвъ короны оугорской тытꙋлꙋ оувальнянья войсковыхъ ведля §. 21. до 18. и §. 42. оуставы о оузꙋполненью войска зъ р. 1858., ꙗкъ и въ мѣстце обовязꙋющого доси для обшарꙋ королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной тытꙋлꙋ пꙋщанья на оурльопъ на пôдставѣ постановленья що ино покликаного и постановленья артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867., запроваджає ся зъ вступленьемъ въ житье оуставы войсковой полегченья признаній въ §. 27. тойже, властителямъ одѣдѣченыхъ господарствъ сельскихъ.

Тѣмъ жолнѣрамъ, котрі черезъ наслѣдство приходятъ или прїйшли въ посѣданье господарствъ сельскихъ, може быти за дополненьемъ относныхъ оусловій правныхъ, передъ вижше наведенымъ терминомъ, признане оувольненье на часъ покою отъ обовязкꙋ слꙋжбы чинной, если емꙋ еще пôдлягаютъ не залишаючи однакожь осьмотыжднекого выобразованья войскового и перїодичныхъ оупражненій зъ орꙋжьемъ.

Оучастникамъ того оулегченья могꙋтъ быти также тїи жолнѣры приналежнїи до королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державнои, котрі ꙗко властители одѣдѣченыхъ господарствъ сельскихъ мали доси признаный оурлюпъ на засадѣ повижшихъ постановленій ведля артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867. Що ся тычитъ додаткового осьмотыжднекого образованья наведеного въ тôмъ оустꙋпѣ, выдані бꙋдꙋтъ особнїи постановленья.

Переношенье такихъ жолнѣрôвъ до корпꙋсôвъ запасовыхъ есть на бꙋдꙋщнôсть непотребне.

7. Тїи жолнѣры, котримъ на пôдставѣ артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867. признанымъ зôстало право оутриманья оурльопꙋ, если сꙋтъ обовязані до слꙋжбы въ л нїи могꙋтъ быти до слꙋжбы чиннои покликані.

Але есл вступили въ связокъ сопрꙋжескій еще передъ вступленьемъ въ силꙋ обовязꙋющꙋ оуставы войсковои, и если жїе ихъ жена или детина, могꙋтъ быти на часъ покою оувôльнені ôтъ обовязкꙋ чинной слꙋжбы незалишаючи осьмотыжднебого образованья войскового и перїодичныхъ оупражненій съ орꙋжьемъ.

8. Розширенья права оувальнянья войсковыхъ въ силꙋ §§. 13. и 42. оуставы о оузꙋполненью войска на сынôвъ нешлюбныхъ (§§. 17. и 40. оуставы войсковой) мае быти застосоване также до жолнѣрôвъ слꙋжащихъ теперь въ сталимъ войскꙋ и маринарцѣ военной.

Тое право отриманья оувôльненья есть однакожъ важнымъ тôлько тогды, коли ходитъ о матери потребꙋючі вспертя съ поминеньемъ всѣхъ инныхъ членôвъ родины, хотьбы также бꙋли нездôбні до працѣ и потребовали помочи, и право тое мае быти розрѣшане ведля до сего часꙋ обовязꙋющихъ приписôвъ що до оувальнянья войсковыхъ зъ тытꙋлꙋ оутрыманья овдовѣлихъ матерей.

Въ тôмъ ôтже выпадкꙋ оувальнянья, окрôмъ потребы несенья помочи матери належ тъ всегда мати на взглядѣ чи нема инныхъ сынôвъ, здôбнихъ до працѣ шлюбныхъ взглядно и нешлюбныхъ.

Оувôльненье на моцы §§. 17. и 40. в), а навѣтъ и а) оуставы войсковои може на бꙋдꙋчность настꙋпити тôлько тогдѣ, если дотычный жолнѣръ объявитъ свою готовôсть до выполненья свого обовязкꙋ взглядомъ потребꙋючого помочи члена родины; ꙗкъ ся само черезъ себе розꙋмѣе въ такихъ выпадкахъ оувальнянья застосованымъ бꙋде ôтъ теперъ также постановленье §. 17. пꙋнктъ 3. бꙋкв. б) оуставы войсковой, ведля котрого допѣро оуже ôсьмнастолѣтный братъ оубѣгаючый ся о оувôльненье зъ войска, може быти оувзглядненымъ.

9. Зъ тытꙋлꙋ §§. 17. и 40. бꙋкв. в) або а), передъ вступленьемъ оуставы войсковои въ силꙋ обовязꙋющꙋ, оувôльненый ôтъ сталого войска или маринарки военной, бꙋдꙋчый въ третой или вижшои класѣ вѣкꙋ, если еще неперекрочили тридцятого рокꙋ житья, маютъ быти придѣлені до резервы застꙋпчой войска или маринарки военнои для оутриманья евиденцїи (зримости), поперекроченью же тридцятого а передъ оукôнченьемъ тридцятого дрꙋгого рокꙋ житья до льандверы.

Ажь до остаточного оустановленья евиденцїи резервы застꙋпчой и органнзацїи властей до евиденцїи льандверы а взглядно властей повѣтовыхъ льандверы, оувôльнені тїи маютъ быти записовані въ комендахъ окрꙋгôвъ оузꙋполняючихъ до котрихъ приналежатъ.

Що ся однакожь тычитъ жолнѣровъ оузꙋполняючихъ (Nachmänner) зголошаючихъ ся о оувôльненье при способности теперѣшного оузꙋполненья войска, ôтбываючого ся ведля до сего часꙋ обовязꙋючихъ оуставъ и приписôвъ, тїи не могꙋтъ быти придѣляні до резервы застꙋпчой.

10. Право оутримиванья оурльопꙋ на пôдставѣ §§. 18. до 20. оуставы о оузꙋпольненью войска зъ р. 1858. и артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867., ꙗкъ и оустꙋпôвъ 14. и 21. бꙋкв в) роспоряженья окрꙋжного ц. к. Министерства войны зъ дня 20. Грꙋдня 1867. ôтдѣлъ 2. ч. 9943., зноситъ ся.

Оучителямъ шкôлъ народныхъ и кандидатамъ станꙋ оучительского до тихже шкôлъ, мае быти однакожь ведля §. 27. оуставы войсковои признане на часъ покою оувôльненье ôтъ обовязкꙋ чинной слꙋжбы, если емꙋ еще пôдлягаютъ, незалишаючи однакожь осьмотыжднєвого образованья войскового и перїодичныхъ оупражненій съ орꙋжьемъ.

Зъ рештою жолнѣры теперь на моцы повижшихъ постановленій на оурльопѣ сꙋщїи належатъ теперъ тôлько еще до категорїи пꙋщеныхъ на оурльопъ ажъ до покликанья, а затѣмъ ведля обстоятельствъ вказаныхъ черезъ стосꙋнки станꙋ могꙋтъ быти покликані до ôтбытя обовязкꙋ чинной слꙋжбы не перекрачаючи трелѣтного часꙋ слꙋжбы въ линїи, числячи ôтъ рокꙋ отставленья, если небꙋдꙋтъ волѣли дополнити свого обовязкꙋ чинной слꙋжбы ползꙋючи зъ оулегченій правно дозволенныхъ охотникамъ єднорочнымъ, въ котрôмъ то взглядѣ близші постановленья заключені сꙋть въ слѣдꙋючихъ оустꙋпахъ.

Тôлько сꙋщїи оуже въ вступленьемъ въ силꙋ обовязꙋющꙋ оуставы войсковой въ войскꙋ сталимъ и маринарцѣ военной, на моцы наведенныхъ во вступѣ того оустꙋпꙋ постановленій, пꙋщенїи на оурльопъ оурядники державнїи, дôбръ цѣсарскихъ приватныхъ, фамилїйныхъ и столовыхъ, фꙋндꙋшôвъ пꙋбличныхъ, репрезентацій краевыхъ и повѣтовыхъ, и громадъ маючихъ собѣ порꙋченꙋ администрацїю политичнꙋю, если до тихъ посадъ потребнымъ есть оудоводненье стꙋдїевъ правничихъ и политичныхъ, дальше профессори и оучители закладовъ наꙋковыхъ, пꙋбличныхъ и посѣдаючихъ права тихже, зъ исключеньемъ тихъ шкôлъ народнихъ, зъ котрими постꙋпитъ ся ведля 2. алинеи того пꙋнктꙋ, если по послѣдовавшимъ порозꙋмлѣнью ся, власти преложені потвердятъ, що сꙋть неотзовно потребрїи до выкониванья слꙋжбы администрацїйной и наꙋчаня, тогдѣ, незалишаючи осьмотижднєвого образованья войскового и перїодичныхъ оупражненій съ орꙋжьемъ, могꙋтъ быти за соизволеньемъ командъ енеральныхъ или войсковыхъ въ часѣ покою зоставлені на оурльопѣ.

Послѣдній оустꙋпъ въ пꙋнктѣ 6. мае быти застосований такожъ до вымѣненыхъ въ дрꙋгимъ оустꙋпѣ того пꙋнктꙋ.

11. Оустановленый оуставою войсковою вывятокъ пенсїонованыхъ офицерôвъ и оурядникôвъ войсковыхъ, ꙗкъ и инвалидôвъ патентовыхъ, незостаючихъ въ домꙋ инвалидôвъ, ôтъ постановленій приписôвъ о женѣню ся, ростягаютъ ся натꙋрально тôлько на зꙋполныхъ инвалидôвъ или въ обще стало пенсїонованыхъ офицерôвъ, стороны войсковїи, оурядникôвъ войсковыхъ, нижші стороны и слꙋги армїи ꙗкъ и инвалидôвъ патентовыхъ и сꙋщихъ въ резервацїи, а що ся тычитъ войсковыхъ часово пенсїонованыхъ и офицерôвъ пенсїонованыхъ ꙗко полинвалидôвъ съ призначеньемъ до закладꙋ мѣстцевого ꙗкъ и жолнѣрôвъ позостаючихъ на оутриманю въ домꙋ инвалидôвъ, обовязꙋютъ на бꙋдꙋчность приписы о женѣню ся въ ц. к. армїи на сꙋщи зъ дня 14. Березня 1861. ч. 3851.

Притôмъ розꙋмѣе ся само черезъ себе, що изъ сопрꙋжествъ такихъ заключеныхъ черезъ офицеровъ сꙋщихъ стало на пенсїи, инвалидôвъ патентовыхъ и сꙋщихъ въ резервацїи, походячи вдови и сироты, рôвно не маютъ права до заосмотренья изъ скарбꙋ державного, ꙗкъ и до жадныхъ инныхъ бенефицїевъ прислꙋжающихъ ведля реґꙋляминꙋ женамъ и дѣтямъ войсковыхъ вдовицямъ и сиротамъ.

Офицеры резервы, ꙗкъ и офицеры стало пенсїоновані, сторони войсковїи и оурядники маютъ о послѣдовавшимъ заслюбленью, зъ залꙋченьемъ свѣдоцтва моральности нареченой ꙗкъ и легализованого ôтписꙋ метрики шлюбꙋ зробити донесенье до дотычнои войсковои власти евиденцїйной, котра мае тое комꙋникувати преложеной командѣ енеральной (войсковой) въ цѣли оузꙋполненья книгъ метрикꙋлярныхъ, а именно що до офицерôвъ резервы въ кождимъ поединчимъ выпадкꙋ, що до инныхъ квартально.

12. Краевцы, котрі отповѣдаютъ оусловїямъ §. 21. до 24. оуставы войсковой и намѣряютъ вступити доброохотно до сталого войска (маринарки военной), могꙋтъ зъ захованьемъ постꙋпованья начертаного въ слѣдꙋющихъ пꙋнктахъ старати ся, щобы ихъ принято ꙗко охотникôвъ єднорочныхъ.

Прїймованье однакожь зголошаючихъ ся до того окресꙋ слꙋжбы чинной оустане зъ днемъ 31. Сѣчня 1869.

Оученики двохъ послѣдныхъ кꙋрсôвъ вышшой гимназїи или школы реальной вышшей, или закладꙋ наꙋкового той самой степени, (точка 27.) котримъ зближае ся часъ ставаня, али котрі пôдлягаютъ оуже томꙋ обовязкови, если опôзненье наꙋкъ въ единимъ зъ наведеныхъ закладôвъ ненастꙋпило зъ ихъ класной вини и здолаютъ тое оудоводнити свѣдоцтвомъ предстоятеля закладꙋ наꙋкового, могꙋтъ быти зоставлені на оурльопѣ ажъ до осягненья оусловій вступнихъ до єднорочнои слꙋжбы охотничои за соизволеньемъ отволоки що до слꙋжбы чинной.

Але если залишатъ стꙋдїя передъ ихъ оукôнченьемъ, маютъ быти въ сей часъ покликані до слꙋжбы трилѣтной въ лѣнїи.

13. Также жолнѣры належащи оуже до войска и маринарки военной, ꙗкъ и втѣлені при способности сегорочной звыклои доставы рекрꙋта хотяй по вступленью оуставы войсковои въ силꙋ обовязꙋючꙋ, котрі задосить оучинятъ вымаганьемъ въ повижшои точцѣ наведенымъ, безъ оусловья добровольного вступленья, могꙋтъ оучинити задосить обовязкови слꙋжбы чинной зъ оулегченьемъ дозволенымъ при єднорочной слꙋжбѣ охотничой, причемъ отбытый оуже часъ слꙋжбы чинной почисленый имъ бꙋде, если того затребꙋютъ, до єднорочной слꙋжбы чинной.

Ползованье зъ оулегченья єднорочной слꙋжбы охотничои бꙋде дозволене вымѣненимъ въ попереднимъ оустꙋпѣ безъ шкоды для права виникающого зъ позволенья отложенья чинной слꙋжбы, тôлько на часъ теперѣш-

ного перıодȣ переходового и не може сѧ относити до познѣйшого перıодȣ анѣ быти одновлене, хотайбы навѣтъ обстоѧтельства годнѣ особеннѣйшого оувзглѧдненьѧ оуневиннѧли опозненье.

14. Однарочна слȣжба охотнича може быти отбыта або

а) о власномъ коштѣ, причемъ охотникъ мае подчасъ своей еднорочной слȣжбы чинной зъ власныхъ фȣндȣшôвъ справлѧти собѣ одѣжь, риштȣнокъ и вижикленье, а при конницѣ такожъ конѧ и старати сѧ о оутриманье длѧ него, или

б) кошта тїи бȣдȣтъ покрываннѣ изъ вспôльного бȣджетȣ военного.

Вымѣненїи подъ а) бȣдȣтъ оумѣщенѣ въ кошарахъ, належитости вымѣненыхъ подъ б) бȣдȣтъ оурегȣлованѣ позднѣйшими росторѧженїѧми.

Аспирантамъ обохъ категорїй вольно есть ведлѧ выборȣ и здолности отбыти часъ слȣжбы чинной:

в) ꙗко жолнѣръ.

г) ꙗко лѣкаръ,

ж) ꙗко практикантъ ветеринарїи, или

з) ꙗко фармацевта.

Аспиранти вымѣненѣ подъ в) маютъ право выбрати собѣ гарнизонъ и корпȣсъ, подъ г) шпиталь гарнизоновый, подъ ж) полкъ ѣзды или артилерїи или шкадронъ потѧгôвъ полевыхъ, а подъ з) аптекȣ войсковȣ.

Охотники еднорочнїи вступаючѣ до артилерїи, корпȣсȣ инженѣровъ и пїоньеровъ; если намѣрѧютъ старати сѧ о посадȣ офицера резервы въ томъ орȣжью, мȣсѧтъ передъ роспочаткомъ выконыванѧ еднорочной слȣжбы чинной оудоводнити принайменѣй стȣдїѧ постановленїи длѧ общого отдѣлȣ (I. и II. кȣрсъ) инститȣта политехничного.

15. Поданьѧ о принѧтье аспирантôвъ вымѣненыхъ въ попередной точцѣ подъ а) и в), котрѣ желаютъ отбыти слȣжбȣ ꙗко жолнѣры, вносити належитъ до команды выбраного собѣ корпȣса армїи, поданьѧ аспирантôвъ корпȣса потѧгôвъ войсковыхъ до Министерства войны длѧ цѣлои державы.

Аспиранты зôстаючѣ оуже въ слȣжбѣ чинной предкладаютъ поданьѧ о принѧтье своимъ властѧмъ преложенымъ.

Поданьѧ о принѧтьѧ медикôвъ, ветеринарôвъ и фармацевтôвъ, котрѣ хотѧтъ отбыти слȣжбȣ въ характерахъ вымѣненыхъ въ попередной точцѣ подъ г), ж) и з) пресилати належитъ до команды енеральной (войсковой), въ котрой окрȣзѣ аспирантъ пребывае.

Аспиранты належащѣ до войска а зостающѣ на оурльопѣ, котрѣ современно просѧтъ о отволокȣ часȣ слȣжбы чинной и жилаютъ отбȣти го ꙗко жолнѣры, маютъ пресилати свои поданьѧ о принѧтье до команды корпȣса, до котрого належатъ.

16. Писемнїи (вольнѣ отъ стемплѧ) поданьѧ о принѧтье належитъ надсилати въ часъ, такъ, щобы въ разѣ позволеньѧ на принѧтье, асентирȣнокъ и втѣаленье аспиранта до чинной слȣжбы могло настȣпити найпознѣйше зъ днѧ 1. Лютого 1869.

Познѣйше надходѧчѣ поданѧ аспирантôвъ ново вступаючихъ не бȣдȣтъ оуже въ томъ перıодѣ ставлѧнѧ оувзглѧдненѣ.

До поданѧ треба долȣчити слѣдȣющїи докȣмента:

а) доводъ вѣкȣ потребного до вступленьѧ до войска (Маринарки военной §. 16. оуставы войсковой);

б) оувѣрительнене писемное сознволенье отца или опѣкȣна аспиранта до вступленьѧ ꙗко охотникъ;

в) доводъ що на аспирантѣ не тѧжитъ кина занедбанѧ обовѧзкȣ ставлѧнѧ сѧ;

г) доводъ нравственной, и

ж) наȣковой здôбности.

Доводъ до а) становитъ метрика хрещеньѧ (рожденьѧ), може однакошь быти непотребнымъ изъ сторони оученникôвъ школъ, если ихъ вѣкъ естъ выраженый въ свѣдоцтвахъ школьныхъ.

Отъ залȣченьѧ того доводȣ изъ стороны належащихъ оуже до войска не можна быти оувольненымъ, еслиже сȣть на оурлопѣ, належитъ залȣчити цертификатъ оурлопȣ.

Доводъ подъ б) есть потребный изъ стороны малолѣтныхъ, если они еще не належатъ до армїи, а доводъ подъ в) только тогдѣ, если аспирантъ не належащый до армїи есть въ дрȣгой или вышной класѣ вѣкȣ; за той послѣдный доводъ слȣжитъ отъносное посвѣдченье изъ стороны власти политичной.

Доводомъ до г) есть длѧ аспирантôвъ еднорочной слȣжбы охотничой о власнымъ коштѣ выставлене политичною или полицїйною властею мѣстцевою, потверженїе, въ мисль §. 20. оуставы войсковой, оустȣпъ 2), ꙗко аспирантъ есть нравственно оуспособленый до вступленьѧ до войска ꙗко охотникъ: длѧ аспирантôвъ слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного, свѣдоцтво доброго подъ взглѧдомъ нравственнымъ захованѧ сѧ, выставлене длѧ оученикôвъ черезъ дїректора дотычного закладȣ наȣкового или черезъ предстоѧтелѧ дотычного собраньѧ професорôвъ, длѧ всѣхъ иныхъ же аспирантôвъ черезъ власть политичнȣю или полицїйнȣю знаходѧщȣ сѧ въ ихъ мѣстци пребываньѧ.

Изъ стороны аспирантôвъ зостающихъ въ чинной слȣжбѣ выстарчаютъ въ обохъ выпадкахъ вытѧги изъ книги каръ и евентȣально списы кондȣити, зъ которыхъ можна сȣдити о нравственной здôбности аспирантôвъ.

17. Доводъ здôбности подъ взглѧдомъ наȣковымъ становлѧтъ:

А. Длѧ аспирантôвъ слȣжбы о власномъ коштѣ:

а) свѣдоцтво школьне съ оукôнченого послѣдного кȣрсȣ гимназїи вышшой или вышшей школи реальной или закладȣ наȣкового тымже рôвного (точка 27), если отримали принайменѣй першȣ (добрȣ) клѧсȣ постȣпȣ, или

б) свѣдоцтво здôбности выдане черезъ комиссїю егзаминацїйнȣю.

Б. Длѧ аспирантôвъ до слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного:

а) свѣдоцтво вымѣнене въ попереднôмъ оустȣпѣ А. подъ а), если оудоводнѧютъ общый постȣпъ отличный, или если така обща клѧса не есть давана, постȣпъ отличный въ головныхъ предметахъ, въ котримъ то слȣчаю належитъ такожъ залȣчити потверженье изъ стороны закладȣ наȣкового, що тї предмети, зъ котрыхъ аспирантъ отримавъ постȣпъ отличный, сȣтъ головними въ опымъ кȣрсѣ предметами.

б) свѣдоцтво доспилости, или

в) свѣдоцтво испитȣ общого отвȣтого съ резȣльтатомъ оузъдольненѧ.

В. Длѧ медикôвъ:

а) оурѧдовое потверженье изъ стороны декана дотычного собраньѧ професорôвъ, що аспирантъ зоставъ записаный ꙗко слȣшатель порѧдочный, на котрый рôкъ и на котрѣ предмети, и що такїи истинно посѣщае, или

б) дипломъ докторскїи.

Г. Длѧ ветеринарôвъ:

а) оурѧдовое потвержденье дїректора дотичного закладȣ наȣкового, що аспирантъ есть вписаный ꙗко слȣшатель порѧдочный, на котрый рôкъ, на котрѣ предмети и що на нихъ истинно посѣщае, или

б) дипломъ ветеринарскїи.

Д. Длѧ фармацевтôвъ:

а) оурѧдове посвѣдченье дотично декана, що аспирантъ есть записаный ꙗко слȣшатель порѧдочный, на котрый рôкъ и що его истинно посѣщае, или

б) дипломъ на магистра фармацїи или доктора хемїи

Въ выпадкахъ вымѣненыхъ въ точцѣ 12. оустȣпѣ 2. оуважанѣ бȣдȣтъ свѣдоцтва школьнїи оукôнченого послѣдного пôлрочьѧ, ꙗко доводы наȣкового оуздôльненьѧ, если свѣдоцтва тїи потвержаютъ принайменѣй першȣ (добрȣ) клѧсȣ постȣпȣ.

Доводы тїи, ꙗкъ и вымѣненыи подъ Г. а) и Д. а) становлѧтъ заразомъ пôдставȣ до осȣженьѧ, чи аспирантъ пôдъ взглѧдомъ свого наȣкового оуздôльненьѧ квалифкȣе сѧ или нѣтъ до слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного. Въ томъ взглѧдѣ дипломи вымѣненѣ подъ Г. б) и Д. б) маютъ быти оуважанѣ ꙗко рôвнѣ свѣдоцтвамъ доспилости, если аспирантъ хоче отбыти слȣжбȣ ꙗко практикантъ ветеринарїи или фармацевта.

Изъ поводȣ неȣмѣньѧ ꙗзика нѣмецкого никто не може быти выключенымъ отъ еднорочной слȣжбы охотничой.

18. Аспиранти до слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного маютъ надто залȣчити свѣдоцтво оубожества, легализоване черезъ власть политичнȣю, до котрой приналежатъ, а выставлене черезъ зверхность громадскȣю на засадѣ предпрїнѧтого доходженьѧ.

19. Въ бракȣ свѣдоцтвъ школьныхъ приточеныхъ въ точцѣ 17. подъ А. а) доставити належитъ потребный доводъ вышшого образованьѧ черезъ зложенье особного испитȣ и предложенье свѣдоцтва дотычного (точка 17 А. б).

Длѧ отбыванѧ тыхъ испитôвъ оустановлена бȣде при командѣ кождой дївизїи войскъ въ мѣстци дїслокацїи тойже, комиссїѧ егзаминацїйнаѧ, тымчасово только на часъ прїймованьѧ на рôкъ 1869.

Комисїѧ така складае сѧ:

а) зъ шефа штабȣ енеральнoго дотычной дївизїи войскъ ꙗко предводителѧ;

б) зъ двохъ професорôвъ вышшихъ гимназїевъ или вышшихъ школъ реальныхъ;

в) съ двохъ офицерôвъ, котрѣ сȣтъ заразомъ оучителѧми въ школѣ при дотичной дївизїи войскъ.

Всѣ вышше вымѣненѣ члени сȣть оуправненѣ до голосованѧ.

На секретарѧ бȣде покликанымъ одинъ зъ нижшихъ офицерôвъ слȣжбовыхъ.

О вызначенье члена изъ станȣ цывильного маютъ команды енеральнѣ (войсковїи) въ королевствахъ и краѧхъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной просити дотичнȣю власть краевȣю, въ краѧхъ короны оугорской, королевско-оугорске Мїнистерство вѣроисповѣданїй и просвѣщеньѧ.

Дни въ котрыхъ испити отбывати сѧ бȣдȣтъ, и годины роспочатьѧ бȣдȣтъ на часъ перıодȣ прыймованѧ ажъ до днѧ 31. Сѣчнѧ 1869. зъ горы оустановленѣ и за посредствомъ политичной власти краевой оголошенѣ въ краевымъ вѣстникȣ оуставъ ꙗкъ и въ краевой газетѣ оурѧдовой.

20. Поданѧ о припȣщенье до того оустȣпȣ вносити належитъ до команды дївизїи войскъ, передъ которой комиссїею аспирантъ хоче пôддати сѧ испитови и залȣчити заразомъ оувѣрительнене черезъ политичнȣю или полицїйнȣю власть мѣстцевȣю свѣдоцтво тотожности зъ описаньемъ особы и подписомъ назвиска аспиранта.

Поданьѧ аспирантôвъ зостаючихъ оуже въ чинной слȣжбѣ пересланѣ бȣдȣтъ отъ команды корпȣса до преложеной команды дївизїи войскъ.

Испитъ мае обнимати предмети въ такой ростѧглости, въ ꙗкой сȣть выкладанѣ въ двохъ послѣднихъ кȣрсахъ вышшихъ гимназїевъ или вышшихъ школъ реальныхъ.

Испити тїи маютъ сѧ отбывати по части оустно, по части писемно въ ꙗзыкȣ, въ котримъ аспирантъ найбѣглѣйше владае, абы комиссїѧ могла собѣ оутворити певный сȣдъ, чи аспирантъ посѣдае преписанȣ въ оуставѣ войсковой степень выобразованьѧ.

По скôнченю испитȣ, комиссїѧ розрѣшае большостею голосôвъ, чи аспирантъ есть оуздольненый чи неоуздольненый, въ первимъ слȣчаю потверженымъ бȣде аспирантови оуздольненье наȣковое до еднорочной слȣжбы охотничой на его поданю, выдати сѧ емȣ маюшимъ съ подписами всѣхъ членôвъ комиссїи; аспиранти неȣздольненыи бȣдȣтъ на рôкъ 1869. отсȣненѣ.

Противъ оухваламъ комиссїи егзаминацїйной не ма рекȣрсȣ.

21. До прыймованѧ охотникôвъ еднорочныхъ обохъ категорїй (точка 14. а) и в) до слȣжби ꙗко жолнѣри сȣть оуповажненѣ:

Полки пѣхоти линьевой,

Полкъ стрѣлцевъ тырольскихъ, имени Найѧснѣйшого Пана,

Батальоны стрѣлцôвъ польовыхъ,

Полки ѣзды,

Полки артылерїи,

Батальоны артылерїи крѣпостной,

Полки инжинѣрїи,

Полкъ пионѣрôвъ, и

Корпȣсъ потѧгôвъ войсковыхъ, ꙗкъ и

Маринарка военнаѧ (точка 26).

Розрѣшанье взглѧдомъ поданїй о прынѧтье прислȣжае командамъ обраныхъ корпȣсôвъ войскъ а взглѧдно Мїнїстерствȣ войны длѧ цѣлой державы (точка 15. оустȣпъ 1. и 2.) ꙗкъ и корпȣсамъ войскъ (тамже оустȣпъ 4.).

Взглѧдомъ принѧтьѧ медикôвъ ветеринарôвъ и фармацевтôвъ розрѣшае команда енеральна (войскова).

Прїймованье охотникôвъ еднорочныхъ обохъ категорый, естъ що до числа неограничене, только до корпȣса потѧгôвъ войсковыхъ не може быти принѧтимъ больше ꙗкъ 25 аспирантôвъ.

Охотники принѧтїи до слȣжби на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного числѧтъ сѧ до преписаного станȣ выживленьѧ корпȣсȣ, въ котрого нижшихъ отдѣлахъ о скôлко можно роздѣленѣ быти маютъ.

Придѣлѧнье или прыймованье охотникôвъ до кадрôвъ запасовыхъ не есть дозволене.

22. Аспиранти ново вступаючѣ а маючѣ собѣ признане право еднорочной слȣжбы чинной бȣдȣтъ по справдженью физичной здѣбности до обраного корпȣсȣ асентерованѣ, и если отволока слȣжбы чинной не настȣпае, втѧгненѣ зъ днѧ 1. Лютого 1869 до чинной слȣжбы.

Медики и фармацевти маютъ быти асентерованѣ до полка того окрȣга изполнѧючого, до которого приналежатъ.

Аспиранти належащѣ оуже до слȣжбы въ войскȣ, бȣдȣчѣ на оурльопи, которимъ оулегченьѧ тїи, що длѧ охотникôвъ еднорочныхъ признанѣ зôстали, если корпȣсъ обраный не належитъ до иного рода орȣжьѧ, маютъ быти въ дотеперѣшнымъ корпȣсѣ зоставленѣ, а до выбраного на часъ слȣжбы чинной придѣленѣ, въ инымъ слȣчаю они ꙗкъ и охотники переходѧчѣ изъ станȣ чинной слȣжби до иного корпȣса войскъ маютъ быти до обраного корпȣса войскъ перенесенѣ.

Єсли той послѣдный выпадокъ полꙋченый есть зъ змѣною мѣстцѧ гарнизонꙋ, тогдѣ охотникъ до слꙋжби о власнôмъ коштѣ мае покривати выдатки подорожныи изъ власныхъ фꙋндꙋшôвъ.

О признанью тимъ, котрî ѹже слꙋжатъ, права до ѹлегченьѧ длѧ охотникôвъ єднорочныхъ, ıакъ и о втѧгненью тихже до чинной слꙋжбы, мае быти дотычный корпꙋсъ, до которого такiи охотники належатъ, завѣдомленый а тойже мае ѹчинити о тôмъ потребнꙋ взмѣнкꙋ въ крꙋзѣ матрикꙋлѧрной.

Асентерованье охотника єднорочкого настꙋпае зъ точнымъ наведеньемъ того характерꙋ въ спискѣ асентерꙋнковымъ, на правный часъ слꙋжби 12 а взглѧдно 10 лѣтъ.

Актъ асентерꙋнкꙋ мае быти ведлѧ обовѧзꙋючого доси припиcꙋ ѹдѣленый командѣ приналежного окрꙋга ѹзꙋполнѧючого, а черезъ тꙋю дотычной власти политичной.

23. Охотники єднорочныи отбывающî дальше наꙋки, и предкладающî доказы котрî тое потверждаютъ, могꙋтъ ѹзискати отволокꙋ вступленіѧ до слꙋжбы, въ цѣли ѹкôнченьѧ стꙋдьêвъ, але не на дольше ıакъ до 25. рокꙋ житьѧ.

Охотники такiи бꙋдꙋтъ всейчасъ пꙋщенî на ѹрлопъ ажь до часꙋ вымѣненого въ цертификати ѹрлоповымъ и належатъ до категорiи сꙋщихъ на ѹрлопѣ ажь до покликанѧ.

24. Єсли охотникъ єднорочный съ поводꙋ блꙋдꙋ физичного, который не позвалѧе его здольности до слꙋжбы военной и здôбности до иного ıакъ обраный рода орꙋжьѧ, до обраного корпꙋса войска принѧтимъ не зôстане, може поновно ѹбѣгати сѧ о принѧтiє до корпꙋса войска того рода орꙋжьѧ, до которого посѣдае ѹздоленiє.

Єслиже охотникъ зъ поводꙋ блꙋдꙋ физичного, который его чинитъ нездатнымъ до слꙋжбы военной въ общие, принѧтомъ не зоставъ, позостае емꙋ старати сѧ въ командѣ єнеральной или войсковой о поновнî оглѧдини лѣкарскiи.

Команда єнеральнаѧ или войскова засѧгае отъ корпꙋса войскъ мнѣнiє лѣкарѧ войскового взглѧдомъ охотника и зарѧжае ведлѧ обстоѧтельствъ ставленье его передъ комисiєю сꙋперарбитральною.

Єсли комиссiѧ ѹзнаетъ аспиранта за здатного до корпꙋса, до котрого зъ повышшого поводꙋ зôставъ непринѧтый, тогдѣ бꙋде до дотычного корпꙋса асентерованымъ, єслиже бꙋде ѹзнаный за здôбного иного рода орꙋжьѧ, тогдѣ команда єнеральна или войскова порꙋчитъ аспиранта, ведлѧ его выборꙋ, корпꙋсови войскъ дотычного рода орꙋжьѧ, до принѧтьѧ.

Въ выпадкахъ вымѣненыхъ въ дрꙋгимъ ѹстꙋпѣ не ѹдѣлѧютъ сѧ аспирантови письменî отповѣди; мнѣнiѧ лѣкарскiи однаковъ маютъ быти нотованî въ корпꙋсѣ, котрый одмавлѧе принѧтьѧ.

25. Єсли доказомъ ѹздольненiѧ наꙋкового сꙋтъ свѣдоцтва заграничныхъ закладôвъ наꙋковыхъ, поданье такое пересилѧе сѧ на теперъ изъ стороны корпꙋса до Мiнiстерства войны длѧ цѣлой державы, щобы въ порозꙋмѣнью съ дотычнымъ Мiнiстерствомъ вѣроисповѣданiѧ и просвѣщеньѧ розрѣшило, єсли всѣ иныи ѹсловиѧ до вступленьѧ охотника могꙋтъ быти ѹважанî ıако совершенно дополненî и єсли охотникъ при оглѧдинахъ тѣла попередно отбыти сѧ маючого зôставъ ѹзнаный за здатного до втѣленьѧ.

26. Маринари изъ званьѧ, котрî желаютъ вступити до маринарки военной съ ѹлегченьемъ єднорочной чинной слꙋжбы должнî поданѧ о принѧтье пересилати до адмиралѧтꙋ въ Полѧ.

Доказъ ѹздольненьѧ наꙋкового становлѧтъ свѣдоцтва зъ ѹкôнченой нижшой гимназiи или нижшой школи реальной ıакъ и свѣдоцтва зъ ѹкôнченыхъ наꙋкъ въ краевой или заграничной школѣ кораблеплавной, єсли ѹдоводнѧтъ принаймнѣй першꙋ клѧсꙋ постꙋпꙋ.

Ѹченики вышшихъ закладôвъ техничныхъ, котрî хотѧтъ сѧ ôтдати бꙋдовництвꙋ кораблеплавномꙋ или технологiи корабельной бꙋдꙋтъ взглѧдомъ ѹлегченiѧ єднорочной слꙋжбы охотничой трактованî такъ ıакъ маринари зъ званьѧ, єсли ѹкôнчили два кꙋрса въ такôмъ закладѣ и свѣдоцтвами шкôльними выказꙋютъ въ темъ взглѧдѣ принаймнѣй першꙋ клѧсꙋ постꙋпꙋ.

Въ бракꙋ повышшихъ свѣдоцтвъ школьныхъ дати належитъ доказъ отповѣдного образованьѧ черезъ зложенье осôбного ѹстꙋпꙋ и представленье дотычного свѣдоцтва.

До предпринѧтьѧ тихъ испитôвъ ѹстановлѧе сѧ на часъ прыймованьѧ комисiѧ егзаминацiйнаѧ въ академiи маринарки въ фiꙋме.

Комисiѧ бꙋде сѧ складати:

а) зъ коменданта академiи маринарки или его застꙋпника;
б) зъ професорôвъ школи кораблеплавной;
в) зъ професора нижшой гимназiи или нижшой школи реальной;
г) зъ двохъ офицерôвъ или гiдрографôвъ, котрî сꙋтъ заразомъ професорами академiи маринарки.

Въ прочêмъ що сѧ тичитъ прыймованьѧ маринарôвъ зъ званьѧ и рôвно зъ ними трактованыхъ ѹченикôвъ вышшихъ закладôвъ техничныхъ ıакъ и аспирантôвъ єднорочной слꙋжбы охотничой при полкꙋ пѣхоти маринарской, мае сѧ постꙋповати ведлѧ способꙋ преписаного взглѧдомъ прыймованѧ охотникôвъ єднорочныхъ до сталого войска.

Изъ припꙋщеныхъ до єднорочной слꙋжби охотничой при маринарцѣ военной никто не есть обовѧзаный справлѧти собѣ одѣжь и выживленье.

27. Во взглѧдѣ ѹдоводненьѧ наꙋкового ѹздольненьѧ аспирантôвъ до єднорочной слꙋжбы охотничой застꙋпающî краевыи заклады наꙋковыи ѹважанî бꙋдꙋтъ ıако рôвнî вышшимъ гимназiѧмъ и вышшимъ школамъ реальнымъ:

а) ц. к. академiѧ штꙋкъ красныхъ въ Вѣдню, академiѧ штꙋкъ красныхъ въ Празѣ, ѹтримована черезъ товариство патрiотычне прiѧтелей штꙋки, школа штꙋкъ красныхъ при ц. к. институтѣ техничнымъ въ Краковѣ и школа артистично-промысловаѧ въ Вѣдню.

б) ц. к. академiѧ гôрнича въ Льеобенъ и Прибрамѣ, ц. к. академiѧ лѣсництва въ Марiѧ Брꙋннѣ, королевско-ѹгорскаѧ академiѧ гôрнича и лѣснича въ Шемницъ, заклады наꙋковыи рольничî въ Альтенбꙋргꙋ ѹгорскимъ, Дебречинѣ, Кештети, Теченъ-Либвардъ, въ Таборꙋ и Дꙋблѧнахъ, заклады наꙋковыи лѣсництва въ Вейссенбахеръ и Єйленбергꙋ, ц. к. академiѧ торговельна въ Трiестѣ, потомъ академiи торговельнî въ Вѣдню и Празѣ и академiѧ длѧ торговлѣ и промыслꙋ въ Грацꙋ, ıакъ и

в) институтъ ветеринарiи войсковой въ Вѣдню, о скôлько той есть закладомъ наꙋковымъ цивильнымъ и институтъ прирѧжанѧ лѣкарствъ длѧ хꙋдобы въ Пештѣ.

28. Краевцѣ, котрî ведлѧ §. 20. ѹставы войсковой желаютъ вступити доброволько до сталого войска или маринарки военной, маютъ предложити доказы вымѣненî въ точцѣ 16. того роспорѧженьѧ пôдъ а) и г), а евентꙋально также пôдъ б) и в) до г) въ такôй способъ, ıакъ то есть постановлено длѧ охотникôвъ єднорочныхъ до слꙋжбы о власнôмъ коштѣ.

Асентерованье такихъ охотникôвъ може отъ теперъ застꙋпити тôлько за согласiємъ дотычного корпꙋса, до котрого охотникъ хоче быти втѣленымъ. Ихъ обовѧзокъ слꙋжбы войсковой въ сталôмъ войскꙋ или маринарцѣ военной ѹстановленый есть въ §. 4. ѹставы войсковой разомъ на лѣтъ 12 а взглѧдно лѣтъ 10.

Однакожъ єсли дополнили своего обовѧзкꙋ слꙋжбы войсковой, могꙋтъ быти зобовѧзанî тôлько до трилѣтной слꙋжбы въ лѣнiи.

Въ прочемъ взглѧдомъ асентерованьѧ тихъ охотникôвъ сꙋществꙋющiи преписы позостаютъ еще на теперъ обовѧзꙋючими.

Заразомъ подае сѧ до вѣдомости на просьбꙋ ц. к. команды єнеральной во Львовѣ:

Стосовно до повышшой точки 19. зарѧдженî испити аспирантôвъ єднорочной слꙋжбы охотничой отбывати сѧ бꙋдꙋтъ при XI. дивизiи войскъ въ Львовѣ и при XII. дивизiи войскъ въ Краковѣ днѧ 25. Сѣчнѧ, а єслибы того великiй напливъ егзаминованыхъ требовалъ, днѧ 26. Сѣчнѧ 1869. о годинѣ 9. передъ полꙋднемъ.

Дотычнiи поданьѧ о припꙋщенье до испитꙋ вносити належитъ найпознѣйше до 23. Сѣчнѧ 1869. до реченыхъ командъ дивизiи, о поданьѧ о принѧтье ıако охотникôвъ єднорочныхъ, изъ взглѧдꙋ на точкꙋ 30 вспôмненого роспорѧженьѧ окрꙋжного, съ залꙋченьемъ потребныхъ свѣдоцтвъ, найпôзнѣйше до 28. Сѣчнѧ 1869 до командъ войска или властей войсковыхъ, котримъ прислꙋгꙋє право соизволѧньѧ на принѧтье вспôмненыхъ охотникôвъ.

Аспиранти, котрî сѧ спôзнѧтъ съ зголошеньемъ не бꙋдꙋтъ ѹвзглѧдненî въ перьодѣ 1868—1869.

Изъ ц. к. Намѣстництва галицiйского. — Львôвъ 5. Сѣчнѧ 1869.

---

(77) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 16026. Ces. król. sąd obwodowy Tarnopolski niewiadomego z miejsca pobytu i życia Wojciecha Klos czyli Adalberta Kłos niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu Franciszek Felsztyński pozew o extabulacyę sumy 50 rub. z realności Nr. kons. 386 daw. 926 now. do tutejszego sądu pod dniem 29go grudnia 1868 l. 16026 wniósł, względem którego termin do ustnej rozprawy na 9. lutego 1869 godzinę 10tą rano wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1868.

(86) **Edykt.** (1)

Nr. 21576. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Felicyę Łączkowską z miejsca pobytu niewiadomą, iż w jej sprawie peto. 5000 złr. m. k. wniosła p. Stanisława Chwalibogowska pod dniem 19. grudnia 1868 l. 21808 do tutejszego sądu prośbę o wydanie funduszów depozytowych na rzecz masy s. p. Mikołaja Macewicza złożonych, którą to prośbę załatwiając c. k. sąd krajowy Krakowski na wydanie rzeczonych funduszów zezwolił, i c. k. urzędowi podatkowemu i zbiorowemu w Krakowie jako tutejszo-sądowemu depozytowi polecił, by takowe p. Stanisławie Chwalibogowskiej za odebraniem pokwitowania i ściągnieniem asygnacyi w dniu 31. stycznia 1869 wydał.

Celem doręczenia wyż wspomnionej asygnacyi p. Felicyi Łączkowskiej ustanowiono dla niej kuratorem p. adwokata Dra. Koreckiego, i temuż polecono, by swej pieczy powierzoną kurandkę według przepisów prawa zastępował.

Kraków, dnia 29. grudnia 1868.

(95) **Obwieszczenie konkursu.** (1)

Nr. 10547. Na mocy uchwały sejmowej z dnia 15. września 1868 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje się konkurs na posady sześciu powiatowych inżynierów dla dróg krajowych, mianowicie:

a) na jednę posadę inżyniera o rocznej płacy 1300 złr. w. a. z zamieszkaniem w Krakowie;

b) dwie posady inżynierów po 1100 złr. w. a., nareszcie

c) trzy posady inżynierów po 1000 złr. w. a. płacy rocznej.

Oprócz pensyi pobierać będzie każdy inżynier powiatowy rocznie 350 złr. w. a. jako wynagrodzenie ryczałtowe za objazdki w sprawie dróg krajowych.

O miejscu zamieszkania inżynierów należących do kategoryi b) i c) orzeknie Wydział krajowy w nominacyi.

Kandydaci obowiązani dołączyć do podań dowody tak ogółowego jak i szczegółowego uzdatnienia, a mianowicie powinni wykazać ukończenie wyższych szkół technicznych i praktykę nabytą w zawodzie specyalnym. Prócz tego skreślić mają w podaniu życie i zajęcie dotychczasowe z oznaczeniem miejsca urodzenia, wieku, religii, stanu stosunków familijnych i t. d.

Wykażą się także znajomością języków, a w końcu nadmienią, czy nie zachodzi pokrewieństwo jakie między nimi a którymi z urzędników krajowych.

Uwagę panów kandydatów zwraca się w szczególe na to, że posady inżynierów powiatowych nie są posadami stałemi i nie nadają żadnego prawa do emerytury.

Podania opatrzone stęplem stosownym wnosić można do Wydziału krajowego bezpośrednio, lub też za pośrednictwem przełożonej władzy kandydata, wszelako tylko do 20. lutego r. b.

Z rady Wydziału krajowego królestw Galicyi i Lodomeryi i wielk. księztwa Krakowskiego.

We Lwowie dnia 7. stycznia 1869 r.

(76) **Edykt.** (1)

Nr. 60887. Ces. król. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadacza książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 8265 na imie Ludwika Würfel wystawionej, ażeby takową w przeciągu 6 miesięcy sądowi okazał, gdyż inaczej książeczka ta amortyzowaną będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. listopada 1868.

(96) **Edykt.** (1)

Nr. 1285. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszem Zendera Flekera, że z powodu nieznajomego tegoż miejsca zamieszkania wystosowane dla niego uwiadomienie z dnia 3. października 1868 do L. 43644 w sprawie Zuzanny z Lerskich Gwiazdoń przeciw masie spadkowej Ozyasza Chaima dw. im. Fleker i Itty Goldy Czortkower pto. 437 złr. 30 kr. m. k. względem dozwolonej licytacyi połowy realności pod L. 153²/₄ we Lwowie — doręczone zostało p. adwokatowi Minasiewiczowi jako kuratorowi nieobecnych.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. stycznia 1869.

(83) **Kundmachung.** (2)

Nro. 13971. Vom 16. Jänner 1869 an wird die bisher wöchentlich dreimalige Botenfahrpost zwischen Podbusz und Sambor täglich verkehren, und zwar von Podbusz um 9 Uhr Früh abgehen, in Sambor um 12 Uhr Mittag eintreffen, von Sambor um 1 Uhr Nachmittag zurückkehren und in Podbusz um 4 Uhr Nachmittag ankommen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 30. December 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 13971. Począwszy od 16go stycznia 1869 będzie dotychczasowa trzy razy w tygodniu istniejąca posłańcza jazda między Podbużem a Samborem codziennie kursować, t. j. odchodzi z Podbuża rano o godzinie 9tej, przychodzi do Sambora o godzinie 12tej w południe, wraca ze Sambora o godzinie 1szej po południu i przychodzi o godzinie 4tej po południu do Podbuża napowrót.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 30. grudnia 1868.

(84) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 586. 1. Der Wald Sadki in der Steuergemeinde Łanczyn, in der Reichsdomeine Delatyn, im Flächeninhalte 366 Joch 1048 □ Klafter wird zum dritten Male im öffentlichen Concurrenzwege zur Veräußerung ausgesetzt, und der Verkaufspreis mit 16.000 fl. öst. W. angenommen.

2. Dieser Wald wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem sich derselbe bei der Uebergabe befinden wird, verkauft.

Diese Veräußerung wird in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 28. Jänner 1869 Vormittags stattfinden.

3. Zum Kaufe werden alle jene zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze nicht ausgeschlossen sind.

4. Jeder Kauflustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren oder in Staatspapieren als Vadium zu erlegen.

5. Wer im Namen eines Anderen licitiren will, hat sich mit einer speziellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche mit dem obigen Vadium belegt, bis 27. Jänner 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kołomea, den 11. Jänner 1869.

(69) **E d i c t.** (2)

Nro. 200. Vom k. k. Kreisgerichte Tarnopol wird dem Chaim Finkel bekannt gegeben, es sei wider denselben über Ansuchen des Hersch L. Marmorek unterm 8. Jänner 1869 Z. 200 die Zahlungsauflage wegen Zahlung der Wechselsumme von 29 fl. öst. W s. N. G. erlassen worden.

Da der Wohnort des Geklagten Chaim Finkel unbekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt, diesem Curator die für den Geklagten bestimmte Zahlungsauflage zugestellt, und hievon derselbe mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Tarnopol, am 8. Jänner 1869.

(88) **E d y k t.** (2)

Nr. 2667. C. k. sąd powiatowy w Milówce, podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie wywalczonej przez Wojciecha Stańco przeciw Jakóbowi, Janowi i Karolowi Sołtyskom panu doktorowi Nechi jako prawonabywcy przyznanej sumy 40 złr. w. a. z kosztami prawnemi w kwocie 5 złr. 62 kr. a. w. przyznanemi, egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod Nr. top. 32 i Nr. Con. 157 z dwóch trzecich części półrolka Sołtysków składającego się w Ciscu położonego żadnego ciała tabularnego niestanowiącego, dozwala się w trzech terminach w c. k. sądzie powiatowym w Milowce a to: dnia 17. marca, 14. kwietnia i 12 maja 1869 każdym razem o 10tej godzinie zrana — pod następującemi warunkami:

a) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1079 złr. w. a. oznaczona.

b) Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi 10 procentów powyższej ceny wywoławczej w kwocie 107 złr. 90 kr. a. w. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi wrócone zostanie.

c) przy pierwszych dwóch terminach powyż wymieniona realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za takową przy trzecim terminie, zaś nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane być może.

d) Dalsze warunki licytacyjne, jako też i akt egzekucyjnego opisania i oszacowania w tutejszosądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Milówce dnia 30. grudnia 1868.

(82) **E d y k t.** (2)

Nr. 68521. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego, jako kuratora zakładu ś. p. Stanisława hr. Skarbka, publiczna licytacya dzierzawy dóbr Brzozdowce z przyległościami Kuty, Hranki, Podhorce i Turzanówce w powiecie Bobreckim położonych, do tegoż Zakładu należących na lat 9 od 24. czerwca 1869 począwszy na dniu 28. stycznia 1869 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym przedsięwziętą zostanie, za cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stanowić będzie kwota 13.500 złr. w. a. że przed rozpoczęciem licytacyi każdy chęć nabycia dzierzawy mający winien będzie jako wadyum w kwocie 1350 złr. w. a. w gotówce lub listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego podług kursu z dnia licytacyę poprzedzającego obliczonych lub też w książeczkach kasy oszczędności galicyjskiej, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsiąwziąść się mającej licytacyi, nareszcie że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego c. k. sądu krajowego, jakoteż w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka we Lwowie niemniej w zarządzie dotyczących dóbr Brzozdowce przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 31. grudnia 1868.

(75) **E d y k t.** (2)

Nr. 13438. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem wszystkich wierzycieli hypotecznych dóbr Jaworowa z przyległościami, iż z powodu pertraktacyi o wykupno i regulacyę praw służebnych między państwem Jaworów a gminą miasta Jaworowa została zawarta i reskryptem c. k. Namiestnictwa jako komisyi dla odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych z dnia 28. lutego 1868 do l. 1234 zatwierdzona ugoda, mocą której JW. Kazimierz hr. Lanckoroński jako właściciel dóbr Jaworowa sprzedał część lasu „Borek“ objętosci 533 morgów 716 □ sążni gminie miasta Jaworowa za ryczałtową sumę 12.000 złr. a. w. Wszystkie prawa wierzycieli dotyczące części lasu „Borek“ przeszły na powyższą sumę 12.000 złr. a. w. Na podanie JW. Kazimierza hr. Lanckorońskiego o przekazanie powyższego kapitału 12.000 złr. a. w. wzywa się przeto wszystkich wierzycieli hypotecznych, ażeby do 1. marca 1869 włącznie z wierzytelnościami swemi tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosili się, ile że niezgłaszający się wierzyciel tak uważanym będzie, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej do kapitału powyższego według kolei na niego przypadającej i więcej przy rozprawie słuchanym nie będzie, a nadto ulegnie także skutkom prawnym w §fach 13. i 21. ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 d. u. p. 237 ustanowionym. Zgłoszenie się obejmować powinno:

a) wyrażenie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub jego pełnomocnika, ktory ostatni winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane.

b) kwotę wierzytelności tak w kapitale, jakoteż w procentach.

c) naznaczenie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelności, i

d) wymienienie w okręgu tutejszego sądu zamieszkałego pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń, w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

Przemyśl dnia 23. grudnia 1868.

Nr. 6. **S p i s** (81—2)

adwokatów, którzy w okręgu c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego już w ubiegłym roku 1868 praktykę wykonywali i obecnie wykonują:

1. Dr. Blumenfeld Józef z siedzibą w Tarnopolu.
2. Dr. Brodacki Maxymilian „ w Zaleszczykach.
3. Dr. Delinowski Antoni „ w Tarnopolu.
4. Dr. Frühling Alexander „ w Tarnopolu.
5. Dr. Koźmiński Leon „ w Tarnopolu.
6. Dr. Schmidt Rajmund „ w Tarnopolu.
7. Dr. Weisstein Józef „ w Tarnopolu.
8. Dr. Zakrzewski Antoni „ w Zaleszczykach.
9. Dr. Żywicki Klemens „ w Tarnopolu.

Z Wydziału izby adwokatów.

Tarnopol, 9. stycznia 1869.

(67) **E d y k t.** (2)

Nro. 21854. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza wexlu zagubionego przez Salomona Rosencweig w Potoczyskach dnia 4. grudnia 1868 wystawionego, na sumę 2500 złr. w. a opiewającego, w trzech miesiącach od dnia wystawienia w Potoczyskach na własną ordrę wystawiciela płatnego a przez p. Karola Krasnopolskiego akceptowanego, aby tenże wexel w przeciągu 45 dni od dnia 5. marca 1869 rachując, temu sądowi tym pewniej przedłożył, inaczej bowiem wexel ten za amortyzowany uznany zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. grudnia 1868.

(68) **E d i c t.** (2)

Nro. 199. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem Chajim Finkel bekannt gegeben, es sei wider denselben über Ansuchen des Hersch L. Marmorek unterm 8. Jänner 1869 Z. 199 die Zahlungsauflage wegen Zahlung der Wechselsumme von 46 fl. 27 kr. öst. W. s. N. G. erlassen worden.

Da der Wohnort des geklagten Chajim Finkel unbekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt, diesem Curator die für den Geklagten bestimmte Zahlungsauflage zugestellt und hievon derselbe mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Tarnopol, am 8. Jänner 1869.

(80) **E d i c t.** (2)

Nro. 3792. Vom k. k. Kentyer Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider Frau Emilie Boruta die Eheleute Catharina und Ignatz Jurzak sub praes. 5. December 1865 Z. 4674 wegen Uebergabe der gerichtlichen Deponirung der Originalurkunde ddto. Kozy 22. September 1855 über das denselben gebührende Ausgedinge von der Realität Nr. 114 in Kozy Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 9 März 1869, Vormittags 9 Uhr hiergerichts angeordnet wird.

Da der Aufenthaltsort der belangten Emilie Boruta nicht bekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Xaver Chrzanowski mit Substituirung des Landesadvocaten Hrn. Dr. Gustaw Nowak aus Oświęcim als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuanzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Kenty, am 7. Jänner 1869.

(79) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 5998. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu czyni wiadomo, iż w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego Samborskiego z dnia 26. sierpnia 1868 do 9278 celem zaspokojenia sumy 1170 fr. z. p. przez Mojżesza Freilich przeciw Abrahamowi Kupferberg wywalczonej na żądanie wykazanego cesyonaryusza Feiwla Kupferberga przymusowa publiczna licytacya realności w Bani kotowskiej pod Nr. 12-38 położonej dłużnika własnej ciała tabularne niestanowiącej w trzech terminach, to jest dnia 8. Lutego 1869, 8. marca 1869 i 12. kwietnia 1869 każdego razu o 11. godzinie przed południem w sądzie tutejszym się odbędzie i że realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

Bliższe warunki licytacyi, akt opisania i oszacowania tu w sądzie przeglądnione być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 29. lutego 1868.

(78) **E d y k t.** (3)

Nro. 2520. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia niniejszym Józefa Szwabowicza, Anastazyę Szwabowiczowę i Maryannę Szwabowiczowę, Andrzeja Szwabowicza, (starszego) i Maryannę Otwińskię, tudzież Teresę z Szwabowiczów Drosdę i Teklę Szwabowiczowę, z życia i miejsca pobytu niewiadomych a wrazie ich śmierci spadkobierców niewiadomych, że przeciwko tychże Jan i Antonina z Szwabowiczów Czernigiewicze małżonkowie tudzież Marcyanna Szwabowiczówna, względem przyznania prawa własności i intabulacyi co do realności pod Nr. kons. 34, na Liszurańskim przedmieściu w Drohobyczu położonej na dniu 30. kwietnia 1868, l. 2520 pozew wnieśli, w załatwieniu którego termin na dzień 24. lutego 1869 o 10. godz. rano wyznaczonym został.

Gdy życie i miejsce pobytu pozwanych, lub też ich spadkobierców wiadomem nie jest, przeto sąd powiatowy w Drohobyczu w celu zastąpienia pozwanych jak równie na koszt, niebezpieczeństwo tychże tutejszego pana adwokata Dra Skałkowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy post. sąd. w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo stanęli, albo też potrzebne informacye wraz z dokumentami ustanowionemi dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tym c. k. sądowi powiatowemu donieśli w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 15. września 1868.

(70) **Ogłoszenie.** (2)

L. 12. Wydział tarnowskiej izby adwokatow ogłasza niniejszem, stosownie do §. 21. ust. adwok., że p. Marceli Kwiatkowski adwokat w Bochni, i p. Dr. Ludwik Kapiszewski adwokat w Wadowicach swoje siedziby adwokackie do Tarnowa przenieść postanowili.

Z Wydziału izby adwokatów.

Tarnów, dnia 3. stycznia 1869.

Die zu a) Bezeichneten werden kasernirt; die Gebühren der zu b) Bezeichneten werden durch nachträgliche Weisungen geregelt.

Den Aspiranten beider Kategorien steht es nach Wahl und Befähigung frei, den Präsenz-Dienst entweder:

c) im streitbaren Stande,
d) als Arzt,
e) als thierärztlicher Practicant, oder
f) als Pharmaceut zu leisten.

Aspiranten zu c) sind zur Wahl der Garnison und Truppe, jene zu d) zur Wahl des Garnisons-Spitales, die zu e) des Cavallerie- oder Artillerie-Regimentes oder der Fuhrwesens-Feld-Escadron und die zu f) der Militär-Apotheke berechtigt.

Die zur Artillerie, zu den Genie- und Pionnier-Truppen eintretenden einjährig Freiwilligen müssen, insoferne sie auf eine Reserve-Officiersstelle in diesen Waffengattungen aspiriren, vor dem Beginne der Ausübung des einjährigen Präsenz-Dienstes mindestens die für die allgemeine Abtheilung (I. und II. Jahrgang) des polytechnischen Institutes festgestellten Kenntnisse nachweisen.

15. Die Aufnahmsgesuche der im vorstehenden Puncte zu a) und b) bezeichneten Aspiranten, welche den Dienst im streitbaren Stande abzuleisten wünschen, sind bei dem Commando des gewählten Truppenkörpers, jene der Aspiranten zum Dienste im Militär-Fuhrwesens-Corps bei dem Reichs-Kriegs-Ministerium einzubringen.

Aspiranten, welche bereits im Präsenz-Dienste stehen, unterlegen die Aufnahms-Gesuche ihrem vorgesetzten Commando.

Die Aufnahms-Gesuche der Mediciner, Veterinäre und Pharmaceuten, welche den Dienst in den im vorstehenden Puncte zu d, e und f bezeichneten Eigenschaften ableisten wollen, sind dem General- (Militär-) Commando, in dessen Bereich sich der Aspirant aufhält, einzusenden.

Diejenigen im Militär-Verbande stehenden beurlaubten Aspiranten, welche gleichzeitig um Aufschub des Präsenz-Dienstes ansuchen und diesen im streitbaren Stande abzuleisten wünschen, übersenden ihre Aufnahms-Gesuche an das Commando der Truppe, zu welcher sie gehören, zur Entscheidung.

16. Die schriftlichen (stempelfreien) Aufnahms-Gesuche sind derart rechtzeitig einzusenden, daß bei Ertheilung der Aufnahms-Bewilligung die Assentirung, beziehungsweise Beiziehung des Aspiranten zum Präsenz-Dienste, spätestens mit 1. Februar 1869 erfolgen könne.

Nachträglich einlangende Gesuche der neueintretenden Aspiranten können für diese Präsenz-Periode nicht mehr berücksichtiget werden.

Den Gesuchen sind folgende Nachweise beizulegen:

a) der Nachweis des für den Eintritt in das Heer (Kriegs-Marine) erforderlichen Lebensalters (§. 16 des Wehrgesetzes);
b) die beglaubigte schriftliche Zustimmung des Vaters oder Vormundes des Aspiranten zum freiwilligen Eintritte;
c) der Nachweis, daß dem Aspiranten ein Versäumniß der Stellungspflicht nicht zur Last fällt,
d) der Nachweis der moralischen, und
e) der wissenschaftlichen Befähigung.

Der Nachweis zu a) wird durch den Tauf- (Geburts-) Schein geliefert, kann jedoch bei Studirenden, wenn deren Lebensalter in den Studien-Zeugnissen bezeichnet ist, entfallen. Auf die Beibringung dieses Nachweises seitens der bereits im Militärverbande Stehenden hat es nicht anzukommen sind sie jedoch beurlaubt, so ist der Urlaubspaß anzuschließen.

Der Nachweis zu b) ist bei Minderjährigen, soferne dieselben nicht bereits dem Militärverbande angehören, jener zu c) nur dann erforderlich, wenn der nicht zum Militärverbande gehörige Aspirant in der zweiten oder in einer höheren Altersclasse steht; letzterer wird durch dießfällige Bestätigung der politischen Heimatsbehörde geliefert.

Der Nachweis zu d) besteht: für Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste auf eigene Kosten in der von der politischen oder Polizeibehörde des Aufenthaltsortes, im Hinblicke auf §. 20 des Wehrgesetzes (Alinea 2) ausgestellten Bestätigung, daß der Aspirant die moralische Eignung zum freiwilligen Eintritte in das stehende Heer besitze; für Aspiranten auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets in dem Zeugnisse über dessen tadelloses sittliches Betragen, das für Studirende von dem Director der betreffenden Lehr-Anstalt, beziehungsweise von dem Vorstande des betreffenden Professoren-Collegiums, für alle übrigen Aspiranten von der politischen oder Polizeibehörde ihres Aufenthaltsortes beizubringen ist.

Rücksichtlich der im Präsenz-Dienste stehenden Aspiranten genügen in beiden Fällen die Strafertsacte und eventuell auch die Conduitlisten, nach welchen die moralische Befähigung der Aspiranten zu beurtheilen ist.

17. Den Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung bilden:

A. für Aspiranten zum Dienste auf eigene Kosten:
   a) Studien-Zeugnisse über den vollendeten letzten Jahrgang an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule, oder einer diesen gleichgestellten Lehranstalt (Punct 27), wenn sie mindestens die erste (gute) Fortgangsclasse ausweisen, oder
   b) die von der Prüfungs-Commission ertheilten Zeugnisse der Befähigung;
B. für Aspiranten zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets:
   a) die im vorstehenden Absatze A zu a) bezeichneten Zeugnisse, wenn sie die allgemeine Vorzugsclasse, oder wo eine solche allgemeine Classe nicht gegeben wird, in den Hauptgegenständen die Vorzugsclasse im Fortgange ausweisen, in welchem Falle auch die Bestätigung der Studien-Anstalt beizubringen ist, daß die Gegenstände, in welchen der Aspirant die Vorzugsclasse erhalten hat, die Hauptgegenstände jenes Jahrganges sind, oder
   b) Maturitäts-Zeugnisse, oder
   c) das Zeugniß über eine mit dem Ergebnisse der Befähigung zurückgelegte Staats-Prüfung;
C. für Mediciner:
   a) die amtliche Bestätigung des Decans des betreffenden Professoren-Collegiums, daß der Aspirant als ordentlicher Hörer, für welchen Jahrgang und für welche Collegien inscribirt ist und diese thatsächlich besucht, oder
   b) das Doctor-Diplom;
Das thierärztliche Diplom;
E. für Pharmaceuten:
   a) die amtliche Bestätigung des betreffenden Decans, daß der Aspirant als ordentlicher Hörer der Pharmacie und für welchen Jahrgang inscribirt ist und diesen thatsächlich besucht, oder
   b) das Diplom als Magister der Pharmacie oder Doctor der Chemie.

In den im Puncte 12, Alinea 2, bezeichneten Fällen sind die Studien-Zeugnisse des zuletzt vollendeten Semesters, dort, wo keine halbjährigen Prüfungen stattfinden, des zuletzt vollendeten Jahrganges als Nachweise der wissenschaftlichen Befähigung zu betrachten, wenn diese Zeugnisse mindestens die erste (gute) Fortgangsclasse ausweisen.

Diese, dann die zu D. a) und E. a) bezeichneten Nachweise bilden zugleich die Grundlage für die Beurtheilung, ob der Aspirant in Beziehung auf seine wissenschaftliche Befähigung zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets geeignet sei oder nicht. In dieser Richtung sind die zu D. b) und E. b) bezeichneten Diplome den Maturitäts-Zeugnissen gleich zu halten, wenn der Dienst seitens des Aspiranten als thierärztlicher Practicant oder Pharmaceut abgeleistet wird.

Wegen Unkenntniß der deutschen Sprache kann Niemand vom einjährigen Freiwilligen Dienste ausgeschlossen werden.

18. Aspiranten zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets haben überdieß das von der heimatlichen politischen Behörde legalisirte, von der Zuständigkeits-Gemeinde auf Grundlage gepflogener Erhebungen ausgestellte Mittellosigkeits-Zeugniß beizubringen.

19. In Ermanglung der im Puncte 17 zu A. a) aufgeführten Studien-Zeugnisse ist der erforderliche Nachweis der höheren Bildung durch Ablegung einer besonderen Prüfung und Vorlage des hierüber ausgestellten Prüfungs-Zeugnisses zu liefern. (Punct 17 A. b)

Zur Vornahme dieser Prüfungen wird bei jedem Truppen-Divisions-Commando im Dislocations-Orte desselben eine Prüfungs-Commission, vorläufig nur für die Dauer der Aufnahme für das Jahr 1869, aufgestellt.

Eine solche Commission besteht aus:

a) dem General-Stabs-Chef der betreffenden Truppen-Division als Vorsitzenden;
b) zwei Professoren aus Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen und
c) zwei Officieren, welche zugleich Lehrer an der betreffenden Truppen-Divisionsschule sind.

Sämmtliche vorbezeichnete Mitglieder sind stimmberechtigt.

Als Schriftführer ist ein Subaltern-Officier aus dem Truppenstande zu commandiren.

Die Bestimmung der Mitglieder aus dem Civilstande ist seitens der General- (Militär-) Commanden in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern bei der betreffenden Landesstelle, in den Ländern der ungarischen Krone bei dem königl. ungarischen Ministerium für Cultus und Unterricht anzusuchen.

Die Tage, an welchen Prüfungen vorgenommen werden und die Stunden des Beginnes sind für die Dauer der Aufnahms-Periode, bis zum 31. Jänner 1869, im Vorhinein festzustellen und im Wege der politischen Landesstelle in dem Landes-Gesetzblatte, dann in der officiellen Landeszeitung zu verlautbaren.

20. Die Gesuche, um die Zulassung zu dieser Prüfung sind bei dem Truppen-Divisions-Commando, bei dessen Commission der Aspirant sich der Prüfung unterziehen will, unter gleichzeitiger Vorlage eines von der politischen oder polizeilichen Aufenthalts-Behörde beglaubigten Identitäts-Zeugnisses, in welches die Personsbeschreibung und die Namensunterschrift des Aspiranten aufzunehmen ist, einzureichen.

Gesuche der bereits im Präsenz-Dienste stehenden Aspiranten sind von dem Truppenkörper an das vorgesetzte Truppen-Divisions-Commando zu leiten.

Die Prüfung hat die Gegenstände in dem Umfange, wie selbe in den letzten zwei Jahrgängen der Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen zum Vortrage kommen, zu umfassen.

Die Prüfungen sind theils mündlich, theils schriftlich in der dem Aspiranten geläufigsten Sprache derart vorzunehmen, daß sich die Commission ein sicheres Urtheil darüber bilden kann, ob derselbe den im Wehrgesetze vorgeschriebenen Bildungsgrad besitze.

Nach Schluß der Prüfung entscheidet die Commission durch Stimmenmehrheit, ob der Aspirant „befähigt" oder „nicht befähigt" ist.

Im ersteren Falle ist dem Aspiranten die wissenschaftliche Befähigung zum einjährigen freiwilligen Dienste auf seinem ihm auszufolgenden Gesuche unter Mitfertigung aller Commissionsglieder zu bestätigen; die nicht befähigten Aspiranten werden für das Jahr 1869 abgewiesen.

Eine Berufung gegen die Beschlüsse der Prüfungs-Commission findet nicht statt.

21. Zur Aufnahme einjährig Freiwilliger beider Kategorien, Punct 14 a) und b) für den Dienst im streitbaren Stande sind ermächtigt:

die Linien-Infanterie-Regimenter,
das den Allerhöchsten Namen führende Tiroler Jäger-Regiment,
die Feldjäger-Bataillone,
die Cavallerie-Regimenter,
die Artillerie-Regimenter,
die Festungs-Artillerie-Bataillone,
die Genie-Regimenter,
das Pionnier-Regiment und
das Militär-Fuhrwesens-Corps, dann
die Kriegs-Marine (Punct 26).

Die Entscheidung über die Aufnahmsgesuche steht den Commanden der gewählten Truppenkörper, beziehungsweise dem Reichs-Kriegs-Ministerium (Punct 15, Alinea 1 und 2) dann den eigenen Truppenkörpern (ebendaselbst, Alinea 4) zu.

Ueber die Aufnahme der Mediciner, Veterinäre und Pharmaceuten entscheidet das General- (Militär-) Commando.

Die Aufnahme einjährig Freiwilliger beider Kategorien ist in unbeschränkter Zahl gestattet, nur für das Militär-Fuhrwesens-Corps dürfen nicht mehr als 25 Aspiranten aufgenommen werden.

Die zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegsbudgets angenommenen Freiwilligen zählen in den vorgeschriebenen Verpflegsstand der Truppe, in deren Unterabtheilungen sie thunlichst gleichmäßig zu vertheilen sind.

Die Eintheilung oder Aufnahme der Freiwilligen bei den Depot-Cadres ist nicht gestattet.

22. Die neueintretenden Aspiranten, welchen die Berechtigung zum einjährigen Präsenz-Dienste zuerkannt wird, sind nach constatirter körperlicher Eignung zu dem gewählten Truppenkörper zu assentiren und — soferne ein Aufschub des Präsenz-Dienstes nicht Statt hat — mit 1. Februar 1869 zum Präsenz-Dienste heranzuziehen. Mediciner und Pharmaceuten sind zu dem heimatszuständigen Ergänzungsbezirks-Regimente zu assentiren.

Die bereits zum Militärverbande gehörigen beurlaubten Aspiranten, welchen die Begünstigungen für einjährig Freiwillige zuerkannt wurden, sind — wenn die gewählte Truppe einer anderen Waffengattung nicht angehört — im Stande ihrer dermaligen Truppe zu belassen und bei der gewählten auf die Präsenzdauer in Zutheilung zu führen, sonst aber sind solche und die aus dem Präsenzstande zu einem anderen Truppenkörper übertretenden Freiwilligen zu dem gewählten Truppenkörper zu transferiren.

Ist der letztere Fall mit einem Wechsel des Garnisonsortes verbunden, so hat der Freiwillige zum Dienste auf eigene Kosten die Reise-Auslagen aus Eigenem zu bestreiten.

Ueber die Zuerkennung des Anspruches auf die Begünstigungen für einjährig Freiwillige an bereits Dienende, sowie über die Heranziehung derselben zum Präsenz-Dienste, ist die betreffende Truppe, zu welcher solche Freiwillige in Stand gehören, zu verständigen, und von dieser die erforderliche Vormerkung im Grundbuche zu bewerkstelligen.

Die Assentirung des einjährig Freiwilligen erfolgt, unter ausdrücklicher Bezeichnung dieser Eigenschaft in der Assentliste, auf die gesetzliche Dienstzeit von 12, beziehungsweise 10 Jahren.

Der Act der Assentirung ist nach der bisher giltigen Vorschrift dem heimatszuständigen Ergänzungsbezirks-Commando und von diesem der betreffenden politischen Behörde mitzutheilen.

23. Einjährig Freiwilligen, welche ihre Studien fortsetzen und hierüber bestätigende Nachweise beibringen, kann behufs Vollendung der Studien der Aufschub des Dienstantrittes, jedoch nicht länger als bis zum 25. Lebensjahre gestattet werden.

Solche Freiwillige werden bis zu dem im Urlaubspasse zu bezeichnenden Zeitpuncte sofort beurlaubt und gehören in die Kategorie der bis zur Einberufung Beurlaubten.

24. Wird der einjährig Freiwillige wegen Körpergebrechen, welche die Kriegs-Diensttauglichkeit und die Eignung für eine andere Waffengattung, als die gewählte, nicht ausschließen, von dem gewählten Truppenkörper abgewiesen, so kann er sich bei einem Truppenkörper jener Waffengattung, für welche er die Eignung besitzt, um die Aufnahme erneuert bewerben.

Ist der Freiwillige jedoch wegen eines die Kriegs-Diensttauglichkeit im Allgemeinen ausschließenden Körpergebrechens zurückgewiesen worden, so bleibt es ihm überlassen, bei dem General- oder Militär-Commando um die erneuerte ärztliche Untersuchung einzuschreiten.

Das General oder Militär-Commando holt von dem Truppenkörper den militärärztlichen Befund über den Freiwilligen ein und verfügt dann nach Umständen dessen Vorführung vor eine Superarbitrirungs-Commission.

Wird der Aspirant durch die Superarbitrirungs-Commission für die Truppe, von welcher er aus dem vorbezeichneten Grunde abgewiesen wurde, geeignet erkannt, so ist er auf die betreffende Truppe zu assentiren; wird jedoch der Aspirant für eine andere Waffengattung tauglich erkannt, so hat das General- oder Militär-Commando den Aspiranten nach dessen Wahl einem Truppenkörper der betreffenden Waffengattung zur Aufnahme zu überweisen.

Schriftliche Bescheide sind den Aspiranten in den im zweiten Alinea bezeichneten Fällen nicht zu ertheilen; die ärztlichen Befunde jedoch sind bei der abweisenden Truppe vorzumerken.

25. Wird der Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung durch Zeugnisse von ausländischen Unterrichtsanstalten geliefert, so ist vorläufig ein solches Gesuch seitens der Truppe an das Reichs-Kriegsministerium zur Entscheidung im Einvernehmen mit dem betreffenden Ministerium für Cultus und Unterricht in dem Falle zu leiten, wenn alle übrigen Bedingungen für den freiwilligen Eintritt als vollständig erfüllt betrachtet werden können, und der Freiwillige bei der dießfalls vorher vorzunehmenden körperlichen Untersuchung zur Einreihung geeignet erkannt wurde.

26. Berufs-Seeleute, welche mit der Begünstigung des einjährigen Präsenz-Dienstes in die Kriegs-Marine einzutreten wünschen, haben die Aufnahmsgesuche dem Hafen-Admiralate zu Pola einzusenden.

Den Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung bilden die Studien-Zeugnisse über den vollendeten letzten Jahrgang an einem Unter-Gymnasium oder an einer Unter-Realschule, dann die Zeugnisse über die vollendeten Studien an einer inländischen oder ausländischen nautischen Schule, wenn sie mindestens die erste Fortgangs-Classe nachweisen.

Studirende an höheren technischen Lehranstalten, welche sich dem Schiffsbauwesen oder dem Schiffs-Maschinenwesen widmen wollen, werden bezüglich der Begünstigung der einjährigen freiwilligen Dienstleistung gleich den Berufs-Seeleuten behandelt, wenn sie zwei Jahrgänge an einer solchen Lehranstalt vollendet haben und hierüber mindestens die erste Fortgangsclasse in den Studien-Zeugnissen nachweisen.

In Ermanglung der aufgeführten Studien-Zeugnisse ist der Nachweis der entsprechenden Bildung durch Ablegung einer besonderen Prüfung und Vorlage des hierüber ausgestellten Prüfungs-Zeugnisses zu liefern.

Zur Vornahme dieser Prüfungen wird für die Dauer der Aufnahme eine Prüfungs-Commission in der Marine-Akademie zu Fiume aufgestellt.

Diese Commission wird bestehen aus:

a) dem Commandanten der Marine-Akademie oder seinem Stellvertreter;
b) einem Professor aus der nautischen Schule;
c) einem Professor aus dem Unter-Gymnasium oder aus der Unter-Realschule;
d) zwei Officieren oder Hydrographen, welche zugleich Professoren der Marine-Akademie sind.

Im Uebrigen ist rücksichtlich der Aufnahme von Berufs-Seeleuten und diesen gleichgehaltenen Studirenden der höheren technischen Lehranstalten, als auch der Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste bei dem Marine-Infanterie-Regimente analog nach dem für die Aufnahme einjährig Freiwilliger im stehenden Heere vorgezeichneten Vorgange zu verfahren.

Alle zum einjährigen freiwilligen Dienste in der Kriegs-Marine zugelassenen Individuen sind zur Selbstbekleidung und Selbstverpflegung nicht verpflichtet.

27. In Beziehung auf die Nachweise der wissenschaftlichen Befähigung der Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste werden nachstehende Lehr-Anstalten des Inlandes als den Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen gleichgestellt betrachtet:

a) die k. k. Akademie der bildenden Künste in Wien, die von der Gesellschaft der patriotischen Kunstfreunde unterhaltene Akademie der bildenden Künste zu Prag, die Schule der schönen Künste am k. k. technischen Institute zu Krakau und die Kunstgewerbe-Schule in Wien;
b) die k. k. Berg-Akademien zu Leoben und Pribram, die k. k. Forst-Akademie zu Maria Brunn, die königl. ung. Berg- und Forst-Akademie zu Schemnitz, die landwirthschaftlichen Lehranstalten zu Ungarisch-Altenburg, Debreczin, Keszthély, Tetschen-Liebwerd, Tabor und Dublany, die Forst-Lehranstalten zu Weißwasser und Eulenberg, die k. k. Handels-Akademie zu Triest, ferners die Handels-Akademien in Wien und Prag und die Akademie für Handel und Industrie zu Gratz, dann
c) das Militär-Thierarznei-Institut in Wien, soweit dasselbe eine Civil-Lehranstalt ist, und das Thierarznei-Institut zu Pesth.

28. Inländer, welche nach § 20 des Wehrgesetzes freiwillig in das stehende Heer oder in die Kriegs-Marine einzutreten wünschen, haben die im Puncte 16 dieser Verordnung zu a) und d), dann eventuell auch zu b) und c) bezeichneten Nachweise, jene zu d) in der Art beizubringen, wie für einjährig Freiwillige zum Dienste auf eigene Kosten festgestellt ist.

Die Assentirung solcher Freiwilligen kann von nun an nur mit Zustimmung der betreffenden Truppe, zu welcher der Freiwillige die Einreihung wünscht, erfolgen. Ihre Dienstpflicht im stehenden Heere oder in der Kriegs-Marine ist die im §. 4 des Wehrgesetzes festgestellte in der Gesammtdauer von 12, beziehungsweise 10 Jahren.

Haben sie jedoch ihre Wehrpflicht bereits erfüllt, so können sie nur zu einer dreijährigen Linien-Dienstzeit verpflichtet werden.

Im Uebrigen bleiben die rücksichtlich der Assentirung dieser Freiwilligen bestehenden Vorschriften vorläufig noch in Wirksamkeit.

Zudem wird über Ansinnen des k. k. General-Commando in Lemberg folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Die laut des vorstehenden Punctes 19 angeordneten Prüfungen der einjährigen freiwilligen Aspiranten werden bei der XI. Truppen-Division in Lemberg und bei der XII. Truppen-Division in Krakau am 25. Jänner, und Falls der Andrang der zu Prüfenden es erfordern sollte, am 26. Jänner 1869 stattfinden und um 9 Uhr Vormittags beginnen. Die bezüglichen Gesuche um Ablegung der Prüfung sind bis längstens 23. Jänner 1869 an die benannten Divisions-Kommanden, und die Gesuche um Aufnahme als einjährige Freiwillige mit Hinblick auf Punkt 30 der erwähnten Circularverordnung, unter Allegirung der nöthigen Zeugnisse bis längstens 28. Jänner 1869 an die Truppen-Commanden oder Armeebehörden, denen die Aufnahmsbewilligung der erwähnten Freiwilligen zusteht einzureichen. Aspiranten, welche die Anmeldungsfristen versäumen, können für die Periode 1868—1869 nicht mehr berücksichtiget werden.

Von der k. k. galizischen Statthalterei. — Lemberg am 5. Jänner 1869.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 5go stycznia 1869 L. 72469 podające do wiadomości niektóre postanowienia względem zastosowania ustawy wojskowej z dnia 5go grudnia 1868 Nr. 151 D. u. p., co się tyczy należących do służby w c. k. wojsku (marynarce wojennej), tudzież kilka rozporządzeń względem przyjmowania ochotników jednorocznych w roku 1869 i względem wstępowania ochotników w ogólności.

C. k. ministeryum wojny dla całego państwa za poprzedniem porozumieniem się z ministerstwami obrony krajowej obu połów państwa i za zgodą tychże, wydało rozporządzenie okólnikowe z dnia 22go grudnia z. r. praes. Nr. 4554 (Dziennik rozkorządzeń dla armii, zeszyt 47) postanowienia względem zastosowania ustawy wojskowej, wchodzącej w moc obowiązującą w obu częściach monarchii, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, co się tyczy należących do służby w c. k. wojsku (marynarce wojennej), tudzież wojskowych pobierających pensye i utrzymywanych z funduszu dla inwalidów, jako też postanowienia względem przyjmowania ochotników jednorocznych w roku 1869 i względem wstępowania ochotników w ogólności.

W skutku wys. rozporządzenia c. k. ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego z dnia 24. grudnia 1868 L. 38780 kr. ogłaszają się niniejszem te z rzeczonych postanowień, które powinny być wiadome ludności, a mianowicie osobom chcącym zapewnić sobie korzyść wstąpienia na jeden rok jako ochotnicy.

1) Wszyscy z dniem wejścia w moc obowiązującą ustawy wojskowej należący do wojska stałego, bez różnicy stopnia, ktorzy nie wysłużyli jeszcze w wojsku lat dziesięciu, lub czasu, jakiego wymagają obowiązujące dotychczas ustawy i przepisy, obowiązani są odbyć czas służby ustanowiony w §. 4. ustawy wojskowej, w stałem wojsku i landwerze, razem lat dwanaście, nie licząc czasu służby odbytego za karę. Przypadający według tego obowiązek służby ma być wyrażony w księgach matrykularnych.

2) Postanowienie to ma być zastosowane także do służących w marynarce wojennej, o ile jednak swój czas służby w tejże odbywają, z tą zmianą, że ci, nie mając obowiązku służenia w landwerze, obowiązani są służyć ogółem tylko lat dziesięć.

3) Czas służby wszystkich osób, od terminu pod 1) wymienionego, należących do stałego wojska (marynarki wojennej) liczy się od dnia asenterunku, czas służby wcielonych z wojskowych zakładów wychowawczych, od dnia wystąpienia z tychże.

4) Dziesięcioletni, lub na mocy dotychczas ważnych ustaw i przepisów przypadający obowiązek służby wojskowej ma być uważany jako wypełniony, jeżeli według wymagania dotychczasowych przepisów co do zwyczajnego, po odbytym całkowicie czasie służby, uwalniania żołnierzy może być uważany jako ukończony z końcem czerwca 1868 r. Należący do tej kategoryi nie są więc już obowiązani do służby w landwerze.

5) Wcieleni powtórnie według przepisu z r. 1856, tudzież podoficerowie obdarzeni nagrodą służbową, należący z dniem wejścia w moc obowiązującą ustawy wojskowej do stałego wojska, jeżeli odbyli dziesięć lat służby wojskowej, nie mogą być uważani jako obowiązani do służby w landwerze, chociażby w skutku powtórnego wstąpienia, lub otrzymania podoficerskiej nagrody służbowej obowiązani byli służyć jeszcze po terminie wyżej wymienionym.

6) W miejsce obowiązującego dotychczas dla obszaru krajów korony węgierskiej tytułu uwalniania wojskowych według §. 21. do 18. i §. 42. ustawy o uzupełnieniu wojska z r. 1858, tudzież w miejsce obowiązującego dotychczas dla obszaru królestw i krajow reprezentowanych w Radzie państwa tytułu puszczania na urlop na podstawie postanowienia dopiero co powołanego i postanowienia artykułu 7. ustawy z dnia 10go listopada 1867 zaprowadza się z wejściem w życie ustawy wojskowej ulgi przyznane w §. 27. tejże właścicielom odziedziczonych gospodarstw wiejskich.

Tym żołnierzom, którzy przez spadkobierstwo przychodzą lub przyszli w posiadanie gospodarstw wiejskich, może być za dopełnieniem odnośnych warunków prawnych, przed wyżej wymienionym terminem, przyznane uwolnienie na czas pokoju od obowiązku służby czynnej, jeżeli mu jeszcze podlegają, nie pomijając jednak ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

Uczestnikami tej ulgi mogą być także ci żołnierze, przynależni do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, którzy jako właściciele odziedziczonych gospodarstw wiejskich mieli dotychczas przyznany urlop na zasadzie powyższych postanowień według artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867. Co się tyczy dodatkowego osmiotygodniowego wykształcenia wymienionych w tym ustępie, wydane będą osobne postanowienia.

Przenoszenie takich żołnierzy do korpusów zapasowych jest na przyszłość niepotrzebne.

7) Ci żołnierze, którym na podstawie artykułu 7. ustawy z dnia 10 listopada 1867 przyznanem zostało prawo otrzymania urlopu, jeżeli są obowiązani do służby w linii, mogą być do służby czynnej powołani.

Ale jeżeli weszli w związek małżeński jeszcze przed wejściem w moc obowiązującą ustawy wojskowej, i jeżeli żyje ich żona albo dziecko, mogą być na czas pokoju uwolnieni od obowiązku czynnej służby, nie pomijając ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

8) Rozszerzenie prawa uwalniania wojskowych na mocy §§. 13. i 42. ustawy o uzupełnieniu wojska na synów nieślubnych (§§. 17. i 40. ustawy wojskowej) ma być zastosowane także do żołnierzy służących obecnie w stałem wojsku i marynarce wojennej.

To prawo otrzymania uwolnienia jest jednak ważnem tylko wtedy, gdy idzie o matki potrzebujące wsparcia, z pominięciem wszystkich innych członków rodziny, chociażby także byli niezdolni do pracy i potrzebowali pomocy, i prawo to ma być rozstrzygane według dotychczas obowiązujących przepisów co do uwalniania wojskowych z tytułu utrzymania owdowiałych matek.

W tym więc wypadku uwalniania, prócz potrzeby niesienia pomocy matce należy zawsze mieć na względzie, czy nie ma innych synów, zdatnych do pracy, ślubnych a względnie i nieślubnych.

Uwolnienie na mocy §§. 17. i 40. c), a nawet i a) ustawy wojskowej może na przyszłość nastąpić tylko wtedy, jeżeli dotyczący żołnierz oświadczy swoją gotowość do wypełnienia swego obowiązku względem potrzebującego pomocy członka rodziny; jak się samo przez się rozumie, w takich wypadkach uwalniania zastosowanem będzie odtąd także postanowienie §. 17. punkt 3. lit. b. ustawy wojskowej, według którego dopiero już ośmnastoletni brat ubiegającego się o uwolnienie z wojska, może być uwzględnionym.

9) Z tytułu §§. 17. i 40. lit. c) albo a), przed wejściem ustawy wojskowej w moc obowiązującą, uwolnieni ze stałego wojska lub marynarki wojennej, będący w trzeciej lub wyższej klasie wieku, jeżeli jeszcze nie przekroczyli trzydziestego roku życia, mają być przydzieleni do rezerwy zastępczej wojska lub marynarki wojennej dla utrzymania ewidencyi, po przekroczeniu zaś trzydziestego, a przed ukończeniem trzydziestego drugiego roku życia, do landwery.

Aż do ostatecznego ustanowienia ewidencyi rezerwy zastępczej i organizacyi władz do ewidencyi landwery, a względnie władz powiatowych landwery, uwolnieni ci mają być zapisywani w komendach okręgów uzupełniających, do ktorych przynależą.

Co się jednak tyczy żołnierzy uzupełniających (Nachmänner) zgłaszających się o uwolnienie przy sposobności teraźniejszego uzupełnienia wojska, odbywającego się według dotychczas obowiązujących ustaw i przepisów, ci nie mogą być przydzielani do rezerwy zastępczej.

10. Prawo otrzymywania urlopu na podstawie §§. 18. do 20. ustawy o uzupełnieniu wojska z r. 1858 i artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867, tudzież ustępów 14. i 21. lit. c) rozporządzenia okólnikowego c. k. ministerstwa wojny z d. 20. grudnia 1867 oddz. 2. nr. 9943, znosi się.

Nauczycielom szkół ludowych i kandydatom stanu nauczycielskiego do tychże szkół, ma być jednak według §. 27 ustawy wojskowej przyznane na czas pokoju uwolnienie od obowiązku czynnej służby, jeżeli mu jeszcze podlegają, nie pomijając wszakże ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

Zreszta żołnierze obecnie na mocy powyższych postanowień na urlopie będący, należą teraz tylko jeszcze do kategoryi puszczonych na urlop aż do zawołania, a zatem według okoliczności wskazanych przez stosunki stanu mogą być powołani do odbycia obowiązku czynnej służby, nieprzekraczając trzyletniego czasu służby w linii, licząc od roku stawiennictwa; jeżeli nie będą woleli dopełnić swego obowiązku czynnej służby, korzystając z ulg prawnie dozwolonych ochotnikom jednorocznym, w którymto względzie bliższe szczegóły zawarte są w następujących ustępach.

Tylko będący już z wejściem w moc obowiązującą ustawy wojskowej w wojsku stałem i marynarce wojennej, na mocy wymienionych we wstępie tego ustępu postanowień, puszczeni na urlop urzędnicy państwa, dóbr cesarskich, prywatnych, familijnych i stołowych, funduszów publicznych reprezentacyi krajowych i powiatowych i gmin, mających sobie poruczoną administracyę polityczną, jeżeli do tych posad potrzebnem jest udowodnienie studyów prawniczych i politycznych, dalej profesorowie i nauczyciele zakładów naukowych publicznych i posiadający prawa tychże, z wyłączeniem tych szkół ludowych, z któremi postąpi się według 2 alinei tego punktu, jeżeli po uskutecznionem porozumieniu się, władze przełożone potwierdzą, że są niezbędnie potrzebni do wykonywania służby administracyjnej i nauczania, natenczas niepomijając ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią, mogą być za zezwoleniem komend jeneralnych lub wojskowych podczas pokoju zostawieni na urlopie.

Ostatni ustęp w punkcie 6. ma być zastosowany także do wymienionych w drugim ustępie tego punktu.

11. Ustanowiony ustawą wojskową wyjątek przyjmowanych oficerów i urzędników wojskowych, tudzież inwalidów patentowych nie zostających w domu inwalidów, od postanowień przepisów o żenienie się, rozciąga się naturalnie tylko na tych zupełnych inwalidów lub w ogóle stale pensyonowanych oficerów, strony wojskowe, urzędników wojskowych, niższe strony i sług armii, tudzież inwalidów patentowych i będących w rezerwacyi; co się zaś tyczy wojskowych czasowych pensyonowanych i oficerów pensyonowanych jako półinwalidzi z przeznaczeniem do zakładu miejscowego, tudzież żołnierzy pozostających na utrzymywaniu w domu inwalidów, obowiązują nadal przepisy o żenieniu się w c. k. armii lądowej z dnia 14. września 1861 rok Nr. 3851.

Przytem rozumie się samo przez się, że małżeństw takich zawartych przez oficerów będących stale na pensyi, inwalidów patentowych i będących w rezerwacyi, pochodzące wdowy i sieroty, równie nie mają prawa do zaopatrzenia ze skarbu państwa, jak i do żadnych innych beneficyów przysłużających według regulaminu żonom i dzieciom wojskowych (wdowom i sierotom).

Oficerowie rezerwy, tudzież oficerowie stale pensyonowani, strony wojskowe i urzędnicy mają o uskutecznionem zaślubieniu, z załączeniem świadectwa moralności narzeczonej, tudzież legalizowanego odpisu metryki ślubu zrobić doniesienie do odnosnej wojskowej władzy ewidencyjnej, ktora ma je komunikować przełożonej komendzie jeneralnej (wojskowej) celem uzupełnienia ksiąg matrykularnych, a mianowicie co do oficerów rezerwy w każdym pojedyńczym wypadku, co do innych kwartalnie.

12. Krajowcy, którzy odpowiadają warunkom §. 21. do 24. ustawy wojskowej i zamierzają wstąpić dobrowolnie do stałego wojska (marynarki wojennej) mogą z zachowaniem postępowania określonego w następujących punktach starać się, aby ich przyjęto jako ochotników jednorocznych. Przyjmowanie jednak zgłaszających się do tego okresu służby czynnej ustanie z dniem 31go stycznia 1869.

Uczniowie dwóch ostatnich kursów wyższego gymnazyum lub szkoły realnej wyższej, lub zakładu naukowego tegoż samego stopnia (punkt 27.) ktorym zbliża się czas stawania, lub ktorzy podlegaja już temu obowiązkowi, jeżeli opoźnienie nauk w jednym z wymienionych zakładów nie nastąpiło z ich własnej winy, i zdołaja to udowodnić świadectwem przełożonego zakładu naukowego, mogą być zostawieni na urlopie aż do osiągnięcia warunków wstępnych do jednorocznej służby ochotniczej za zezwoleniem odwłoki co do służby czynnej. Ale jeżeli zaniechają studyow przed ich ukończeniem, mają być natychmiast powołani do służby trzyletniej w linii.

13. Także żołnierze należący już do wojska i marynarki wojennej, tudzież wcieleni przy sposobności tegorocznej zwyczajnej dostawy rekruta, chociaż po wejściu ustawy wojskowej w moc obowiązującą, którzy odpowiedzą wymaganiom w powyższym punkcie wymienionym, bez warunku dobrowolnego wstąpienia, mogą uczynić zadość obowiązkowi służby czynnej z ulgą dozwoloną przy jednorocznej służbie ochotniczej, przyczem odbyty już czas służby czynnej policzony im będzie, jeż li tego zażądają, do jednorocznej służby czynnej.

Korzystanie z ulg jednorocznej służby ochotniczej będzie dozwolone wymienione w poprzednim ustępie bez szkody dla prawa wynikajacego z pozwolenia odłożenia czynnej służby tylko na czas terazniejszego peryodu przejściowego, i nie może się odnosić do późniejszego peryodu ani być odnowione, chociażby nawet okoliczności godne szczególnego uwzględnienia usprawiedliwiały opóźnienie.

14. Jednoroczna służba ochotnicza może być odbyta albo

a) o własnym koszcie, przyczem ochotnik ma podczas swojej jednorocznej służby czynnej z własnych funduszów sprawiać sobie odzież, rynsztunek i wyżywienie a przy konnicy także konia i starać się o utrzymanie dla niego, lub też

b) koszta te będą opędzane z wspólnego budżetu wojennego.

Wymienieni pod a) będą umieszczeni w koszarach, należytości wymienionych pod b) będą uregulowane późniejszemi rozporządzeniami.

Aspirantom obu kategoryi wolno jest według wyboru i uzdolnienia odbyć czas służby czynnej:

c) jako żołnierz,
d) jako lekarz,
e) jako praktykant weterynaryi, albo
f) jako farmaceuta.

Aspiranci wymienieni pod c) mają prawo wybrać sobie garnizon i korpus, pod d) szpital garnizonowy, pod e) pułk jazdy lub artyleryi lub szwadron pociągów polowych, a pod f) aptekę wojskową.

Ochotnicy jednoroczni wstępujący do artyleryi, korpusu inżynieryi i pionierów, jeżeli zamierzają starać się o posadę oficera rezerwy w tej broni, muszą przed rozpoczęciem wykonywania jednorocznej służby czynnej udowodnić przynajmniej studya postanowione dla ogólnego oddziału (I. i II. kurs) instytutu politechnicznego.

15. Podania o przyjęcie aspirantów wymienionych w poprzednim punkcie pod a) i b), którzy życzą sobie odbyć służbę jako żołnierze, wnosić należy do komendy wybranego sobie korpusu armii, podania aspirantów korpusu pociągów wojskowych, do ministeryum wojny dla całego państwa.

Aspiranci zostający już w służbie czynnej przedkładają podania o przyjęcie swoim władzom przełożonym.

Podania o przyjęcie medyków, weterynarzy i farmaceutów, którzy chcą odbyć służbę w charakterach wymienionych w poprzednim punkcie pod d), e) i f) przesyłać należy do komendy jeneralnej (wojskowej), w której okręgu aspirant przebywa.

Aspiranci należący do wojska a zostający na urlopie, którzy jednocześnie proszą o odwłokę czasu służby czynnej i życzą sobie odbyć go jako żołnierze mają przesyłać swoje podania o przyjęcie do komendy korpusu, do którego należą.

16. Pisemne (wolne od stempla) podania o przyjęcie należy nadesłać wcześnie, tak, aby w razie pozwolenia na przyjęcie, asenterunek i wcielenie aspiranta do czynnej służby mogło nastąpić najpozniej z dnia 1. lutego 1869.

Później nadchodzące podania aspirantów nowowstępujących nie będą już w tym peryodzie stawiennictwa uwzględnione.

Do podania trzeba dołączyć następujące dokumenta:

a) Dowod wieku potrzebnego do wstąpienia do wojska (marynarki wojennej) (§. 16. ustawy wojskowej).
b) Uwierzytelnione pisemne zezwolenie ojca i opiekuna aspiranta do wstąpienia jako ochotnik;
c) Dowod, że na aspirancie nie cięży wina zaniedbania obowiązku stawienia się;
d) dowód moralnego i
e) naukowego uzdolnienia.

Dowód do a) stanowi metryka chrztu (urodzenia) lecz może być niepotrzebnym ze strony uczniów szkoł, jeżeli ich wiek jest wyrażony w świadectwach szkolnych. Od załaczenia tego dowodu ze strony należących już do wojska nie można być uwolnionym, jeżeli zaś są na urlopie, należy załączyć certyfikat urlopu.

Dowód pod b) jest potrzebny ze strony małoletnich, jeżeli ci nie należą jeszcze do armii, a dowód pod c) tylko wtedy, jeżeli aspirant nie należacy do armii jest w drugiej lub wyższej klasie wieku; za ten ostatni dowód służy odnośne poświadczenie ze strony władzy politycznej.

Dowodem do d) jest dla aspirantów jednorocznej służby ochotniczej o własnym koszcie wystawione przez polityczną lub policyjną władzę miejscową potwierdzenie, w myśl §. 20. ustawy wojskowej, ustęp 2), jako aspirant jest moralnie uspo-obiony do wstąpienia do wojska jako ochotnik; dla aspirantów służby na koszt wspólnego budżetu wojennego, świadectwo nienagannego pod względem moralnym zachowania się, wystawione dla uczniów przez dyrektora odnośnego zakładu naukowego, lub przez przełożonego odnosnego kolegium profesorów, dla wszystkich innych zaś aspirantow przez władzę polityczną lub policyjną, będącą w ich miejscu pobytu.

Ze strony aspirantów zostających w czynnej służbie wystarczają w obu wypadkach wyciągi z księgi kar i ewetualnie listy konduity, z których można sądzić o moralnem uzdolnieniu aspirantow.

17. Dowod uzdolnienia pod względem naukowym stanowią:

A. Dla aspirantów służby o własnym koszcie:

a) świadectwa szkolne z ukończonego ostatniego kursu gimnazyum wyższego lub wyższej szkoły realnej lub zakładu naukowego tymże rownego (punkt 27). jeżeli uzyskali przynajmniej pierwszą (dobrą) klasę postępu, lub
b) świadectwa uzdolnienia wydane przez komisyę egzaminacyjną.

B. Dla aspirantow do słuby na koszt wspólnego budżetu wojennego:

a) Świadectwa wymienione w poprzednim ustępie A. pod a) jeżeli udowadniają ogólny postęp celujący, lub gdzie taka ogólna klasa nie jest dawana, postęp celujący w głównych przedmiotach, w którymto razie należy także załączyć poświadczenie ze strony zakładu naukowego, że te przedmioty, z ktorych aspirant otrzymał postęp celujący są głównemi w owym kursie przedmiotami,
b) świadectwa dojrzałości, lub
c) świadectwo egzaminu ogólnego odbytego z rezultatem uzdolnienia.

C. Dla medyków:

a) urzędowe potwierdzenie ze strony dziekana dotyczącego kolegium profesorów, że aspirant został zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok i na które przedmioty i że na nie rzeczywiście uczęszcza, lub
b) dyplom doktorski,

D. Dla weterynarzy:

a) Urzędowe potwierdzenie dyrektora odnośnego zakładu naukowego, że aspirant jest zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok, na które przedmioty i że na nie rzeczywiście uczęszcza, lub
b) dyplom weterynarski.

E. Dla farmaceutów:

a) Urzędowe poświadczenie dotyczącego dziekana, że aspirant jest zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok i że na niego rzeczywiście uczęszcza, lub

b) dyplom na magistra farmacyi lub doktora chemii.

W wypadkach wymienionych w punkcie 12 ustępie 2, uważane będą świadectwa szkolne ukończonego ostatniego półrocza jako dowody naukowego uzdolnienia, jeżeli świadectwa te potwierdzają przynajmniej pierwszą (dobrą) klasę postępu.

Dowody te, jakoteż wymienione pod D. a) i E. a) stanowią zarazem podstawę do osadzenia czy aspirant pod względem swego naukowego uzdolnienia kwalifikuje się lub nie do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego. W tym względzie dyplomy wymienione D. b) i E. b) mają być uważane jako równe świadectwom dojrzałości, jeżeli aspirant chce odbyć służbę jako praktykant weterynaryi lub farmaceuta.

Z powodu nieumienia języka niemieckiego nikt nie może być wykluczonym od jednorocznej służby ochotniczej.

18. Aspiranci do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego mają nadto załączyć świadectwo ubóstwa, legalizowane przez władzę polityczną, do której przynależą a wystawione przez zwierzchność gminną na zasadzie przedsięwziętego dochodzenia.

19. W braku świadectw szkolnych przytoczonych w punkcie 17. pod A. a) dostarczyć należy potrzebny dowód wyższego wykształcenia przez złożenie osobnego egzaminu i przedłożenie świadectwa dotyczącego (punkt 17. A. b).

Dla odbywania tych egzaminów ustanowiona będzie przy komendzie każdej dywizyi wojsk w miejscu dyslokacyi tejże, komisya egzaminacyjna, tymczasowo tylko na czas przyjmowania na rok 1869.

Komisya taka składa się:

a) z szefa sztabu jeneralnego dotyczącej dywizyi wojsk jako przewodniczącego;
b) z dwóch profesorów wyższych szkół realnych;
c) z dwóch oficerów, którzy są oraz nauczycielami w szkole przy odnośnej dywizyi wojsk.

Wszyscy wzwyż wymienieni członkowie są uprawnieni do głosowania.

Na sekretarza będzie powołany jeden z niższych oficerów służbowych

O wyznaczeniu członka ze stanu cywilnego mają komendy jeneralne (wojskowe) w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa prosić odnośną władzę krajową, w krajach korony węgierskiej, królewstwo-węgierskie ministeryum wyznań i oświecenia.

Dnie, w których egzamina odbywać się będą i godziny rozpoczęcia będą na czas peryodu przyjmowania aż do dnia 31. stycznia 1869 z góry ustanowione i za pośrednictwem politycznej władzy krajowej ogłaszane w krajowym dzienniku ustaw, tudzież w krajowej gazecie urzędowej.

20. Podania o przypuszczenie do tego egzaminu wnosić należy do komendy dywizyi wojsk, przed której komisyą aspirant chce poddać się egzaminowi i załączyć zarazem uwierzytelnione przez polityczną lub policyjną władzę miejscową świadectwo tożsamości z opisaniem osoby i podpisem nazwiska aspiranta.

Podania aspirantów zostających już w czynnej służbie przesłane będą od komendy korpusu do przełożonej komendy dywizyi wojsk.

Egzamin ma obejmować przedmioty w takiej rozciągłości, w jakiej są wykładane w dwóch ostatnich kursach wyższych gymnazyów lub wyższych szkół realnych.

Egzamina te mają się odbywać częścią ustnie, częścią pisemnie w języku w którym aspirant najbieglej włada, aby komisya mogła sobie utworzyć pewny sąd, czy aspirant posiada przepisany w ustawie wojskowej stopień wykształcenia.

Po skończeniu egzaminu komisya rozstrzyga większością głosów, czy aspirant jest „uzdolniony“, czy „nieuzdolniony“, w pierwszym razie potwierdzone będzie aspirantowi uzdolnienie naukowe do jednorocznej służby ochotniczej na jego podaniu, wydać się mu mającem, z podpisami wszystkich członków komisyi; aspiranci nieuzdolnieni będą na rok 1869 odsunięci.

Przeciwko uchwałom komisyi egzaminacyjnej nie ma rekursu.

21) Do przyjmowania ochotników jednorocznych obu kategoryi punkt 14. a) i b) do służby jako żołnierze są upoważnione:

Pułki piechoty liniowej.
Pułk strzelców tyrolskich imienia Najjaśniejszego Pana.
Bataliony strzelców polowych.
Pułki jazdy.
Pułki artyleryi.
Bataliony artyleryi fortecznej.
Pułki inżynieryi.
Pułk pionierów, i
korpus pociągów wojskowych, tudzież
marynarka wojenna (punkt 26).

Rozstrzyganie względem podań o przyjęcie przysługa komendom obranych korpusów wojsk, a względnie ministerstwu wojny dla całego państwa (punkt 15. ustęp 1. i 2.), tudzież korpusom wojsk (tamże ustęp 4.).

Względem przyjęcia medyków, weterynarzy i farmaceutów rozstrzyga komenda jeneralna (wojskowa).

Przyjmowanie ochotników jednorocznych obu kategoryi jest co do liczby nieograniczone, tylko do korpusu pociągów wojskowych nie może być przyjętych więcej, jak 25 aspirantów.

Ochotnicy przyjęci do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego liczą się do przepisanego stanu wyżywienia korpusu, w którego niższych oddziałach ile możności jednostajnie rozdzieleni być mają.

Przydzielanie lub przyjmowanie ochotników do kadrów zapasowych nie jest dozwolone.

22) Aspiranci nowo wstępujący, a mający sobie przyznane prawo jednorocznej służby czynnej, będą po sprawdzeniu fizycznej zdatności do obranego korpusu asenterowani, i jeżeli odwłoka służby czynnej nie następuje, wciągnięci z dniem 1. lutego 1869 do czynnej służby.

Medycy i farmaceuci mają być asenterowani do pułku tego okręgu uzupełniającego, do którego przynależą.

Aspiranci należący już do służby w wojsku, będący na urlopie, którym ulgi te, co dla ochotników jednorocznych przyznane zostały, jeżeli korpus obrany nie należy do innego gatunku broni, mają być w dotychczasowym korpusie zostawieni a do wybranego na czas służby czynnej przydzieleni, w innym razie ci, jako też ochotnicy przechodzący ze stanu czynnej służby do innego korpusu wojsk mają być do obranego korpusu wojsk przeniesieni.

Jeżeli ten ostatni wypadek połączony jest ze zmianą miejsca garnizonu, natenczas ochotnik do służby o własnym koszcie ma opędzić wydatki na podróż z własnych funduszów.

O przyznaniu tym, którzy już służą, prawa do ulgi dla ochotników jednorocznych, tudzież o wciągnięciu tychże do czynnej służby ma być odnośny korpus, do którego tacy ochotnicy należą, zawiadomiony, a tenże ma uczynić o tem potrzebną wzmiankę w księdze matrykularnej.

Asenterowanie ochotnika jednorocznego następuje z wyraźnem wyszczególnieniem tego charakteru w liście asenterunkowej, na prawny czas służby, 12 a względnie 10 lat.

Akt asenterunku ma być według obowiązującego dotychczas przepisu zakomunikowany komendzie przynależnego okręgu uzupełniającego, a przez tęż dotyczącej władzy politycznej.

23) Ochotnicy jednoroczni, odbywający dalej nauki, i przedkładający dowody, które to potwierdzają, mogą uzyskać odwłokę wstąpienia do służby celem ukończenia studyów, lecz nie na dłużej, jak do 25. roku życia.

Ochotnicy tacy będą natychmiast puszczeni na urlop aż do czasu wymienionego w certyfikacie urlopowym, i należą do kategoryi będących na urlopie aż do zawołania.

24) Jeżeli ochotnik jednoroczny z powodu błędu fizycznego, który nie pozbawia go zdolności do służby wojennej i zdatności do innego, jak obrany gatunku broni, do obranego korpusu wojska przyjętym nie zostanie, może ponownie ubiegać się o przyjęcie do korpusu wojska tego gatunku broni, do którego posiada uzdolnienie.

Jeżeli zaś ochotnik z powodu błędu fizycznego, który go czyni niezdatnym do służby wojennej w ogólności, przyjętym nie został, pozostaje mu starać się u komendy jeneralnej lub wojskowej o ponowne oględziny lekarskie.

Komenda jeneralna lub wojskowa zasięga od korpusu wojsk opinii lekarza wojskowego względem ochotnika, i zarządza według okoliczności stawienie go przed komisyą superarbitralną.

Jeżeli komisya uzna aspiranta za zdolnego do korpusu, do którego z powyższego powodu został nieprzyjęty, natenczas będzie do odnośnego korpusu asenterowanym; jeżeli zaś będzie uznany za zdatnego do innego gatunku broni, natenczas komenda jeneralna lub wojskowa poleci aspiranta, według jego wyboru, korpusowi wojsk odnośnego gatunku broni, do przyjęcia.

W wypadkach wymienionych w drugim ustępie nie udzielają się aspirantowi pisemne odpowiedzi; opinie lekarskie jednak mają być notowane w korpusie, który odmawia przyjęcia.

25) Jeżeli dowodem uzdolnienia naukowego są świadectwa zagranicznych zakładów naukowych, podanie takie przesyła się na teraz ze strony korpusu do ministeryum wojny dla całego państwa, aby w porozumieniu z dotyczącem ministerstwem wyznań i oświecenia rozstrzygnęło, jeżeli wszystkie inne warunki do wstąpienia ochotnika mogą być uważane jako zupełnie dopełnione, i jeżeli ochotnik przy oględzinach ciała poprzednio odbyć się mających został uznany za zdatnego do wcielenia.

26) Marynarze z powołania, którzy życzą sobie wstąpić do marynarki wojennej z ulgą jednorocznej czynnej służby, winni podania o przyjęcie przesyłać do admiralatu w Pola.

Dowód uzdolnienia naukowego stanowią świadectwa z ukończonego niższego gimnazyum lub niższej szkoły realnej, tudzież świadectwa z ukończonych nauk w krajowej lub zagranicznej szkole żeglarskiej, jeżeli udowadniają przynajmniej I. klasę postępu.

Uczniowie wyższych zakładów technicznych, którzy chcą się poświęcić budownictu okrętowemu lub technologii okrętowej, będą co się tyczy ulgi jednorocznej służby ochotniczej traktowani tak jak marynarze z powołania, jeżeli ukończyli dwa kursa w takim zakładzie, i świadectwami szkolnemi udowadniają w tym względzie przynajmniej pierwszą klasę postępu.

W braku powyższych świadectw szkolnych dać należy dowód odpowiedniego wykształcenia przez złożenie osobnego egzaminu i przedstawienie dotyczącego świadectwa.

Do przedsiębrania tych egzaminów ustanawia się na czas przyjmowania komisyę egzaminacyjną w akademii marynarki w Fiume.

Komisya będzie się składać:

a) z komendanta akademii marynarki lub jego zastępcy;
b) z profesora szkoły żeglarskiej;
c) z proferora niższego gimnazyum lub niższej szkoły realnej;
d) z dwóch oficerów lub hydrografów, którzy są oraz profesorami akademii marynarki.

Zresztą co się tyczy przyjmowania marynarzy z powołania i równo z niemi traktowanych uczniów wyższych zakładów technicznych, jako też aspirantów jednorocznej służby ochotniczej przy pułku piechoty morskiej, ma się postępować według sposobu przepisanego względem przyjmowania ochotników jednorocznych do stałego wojska.

Z przypuszczonych do jednorocznej służby ochotniczej przy marynarce wojennej nikt nie jest obowiązany sprawiać sobie odzież i wyżywienie.

27) We względzie udowodnienia naukowego uzdolnienia aspirantów do jednorocznej służby ochotniczej następujące krajowe zakłady naukowe uważane będą jako równe wyższym gimnazyom i wyższym szkołom realnym:

a) c. k. akademia sztuk pięknych w Wiedniu, akademia sztuk pięknych w Pradze utrzymywana przez towarzystwo patryotyczne przyjaciół sztuki, szkoła sztuk pięknych przy c. k. instytucie technicznym w Krakowie i szkoła artystyczno-przemysłowa w Wiedniu;
b) c. k. akademia górnicza w Loeben i Przybramie, c. k. akademia leśnictwa w Maria-Brunn, król. węgierska akademia górn. i leśnic. w Schemnitz, zakłady naukowe rolnicze w Altenburgu węgierskim, Debreczynie, Keszthety, Tetschen-Liebwerd, w Tabor i Dublanach, zakłady naukowe leśnictwa w Weisswasser i Eulenbergu, c. k. akademia handlowa w Tryeście, dalej akademie handlowe w Wiedniu i Pradze i akademią dla handlu i przemysłu w Gracu, tudzież
c) instytut weterynaryi wojskowej w Wiedniu, o ile ten jest zakładem naukowym cywilnym, i instytut przyrządzania lekarstw dla bydła w Peszcie.

28) Krajowcy, którzy według §. 20. ustawy wojskowej życzą sobie wstąpić dobrowolnie do stałego wojska lub marynarki wojennej, mają przedłożyć dowody wymienione w punkcie 16. tego rozporządzenia pod a) i d), a ewentualnie także pod a) i e), do d) w taki sposób, jak to jest postanowione dla ochotników jednorocznych do służby o własnym koszcie.

Asenterowanie takich ochotników może odtąd nastąpić tylko za zgodą odnosnego korpusu, do którego ochotnik chce być wcielonym. Ich obowiązek służby wojskowej w stałem wojsku lub marynarce wojennej ustanowiony jest w §. 4. ustawy wojskowej, razem na lat 12, a względnie lat 10.

Ale jeżeli już dopełnili swego obowiązku służby wojskowej, mogą być zobowiązani tylko do trzyletniej służby w linii.

Zresztą co do asenterowania tych ochotników istniejące przepisy pozostają jeszcze na teraz obowiązującemi.

Zarazem podaje się do wiadomości na prośbę c. k. komendy jeneralnej we Lwowie.

Stosownie do powyższego punktu 19. zarządzone egzamina aspirantów jednorocznej służby ochotniczej odbywać się będą przy XI. dywizyi wojsk we Lwowie i przy XII. dywizyi wojsk w Krakowie dnia 25. stycznia, a gdyby tego wielki napływ egzaminowanych wymagał, dnia 26. stycznia 1869, i rozpoczną się o godzininie 9tej przed południem.

Odnośne podania o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy najpóźniej do dnia 23. stycznia 1869 do rzeczonych komend dywizyi, a podania o przyjęcie jako ochotników jednorocznych, ze względu na punkt 30. wspomnionego rozporządzenia okolnikowego, z załączeniem potrzebnych świadectw, najpóźniej do 28. stycznia 1869 do komend wojska lub władz wojskowych, którym przysługa prawo zezwalania na przyjęcie wspomnionych ochotników. Aspiranci, którzy się opóźnią ze zgłoszeniem, nie będą uwzględnieni w peryodzie 1868—1869.

Z c. k. Namiestnictwa galicyjskiego. — Lwów, 5. stycznia 1869.

(61) **Kundmachung.** (3)

Nr. 180. Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird in der Executionssache der Eheleute Johann und Katharine Hewryk wider Samson oder Simon Herzfeld wegen Zahlung von 126 fl. und 40 fl. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Schuldner gehörigen in Drohobycz unter CNr. 176 Stadt gelegenen und keinen Grundbuchkörper bildenden Realität der Termin auf den 1. Februar, 1. März und den 5. April 1869 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter folgenden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtliche Schätzungswerth dieser Realität von 561 fl. 50 kr. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10 Procent als Vadium, mithin den Betrag von 56 fl. 10½ kr. im Baaren oder in galizischen Sparcassebücheln zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufpreis eingerechnet, und den übrigen Licitanten nach beendigter Licitation sogleich zurückgestellt werden wird.

3. Sollte diese Realität in den zwei ersten Terminen über oder um den Schätzungswerth, und beim dritten Termine um einen solchen Preis, welcher dem Betrage aller auf denselben lastenden Schulden gleich kommt, nicht feilgeboten werden können, so wird nach dem dritten Termine die Verhandlung mit den Gläubigern eingeleitet, und nach deren Beendigung ein vierter Termin ausgeschrieben werden.

4. Der Ersteher ist gehalten, binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Licitationsact bestätigenden gerichtlichen Bescheides den Kaufpreis gerichtlich zu erlegen, als sonst das Vadium für verfallen erklärt und auf dessen Gefahr und Kosten eine neue Licitation ausgeschrieben sein würde.

5. Nach Erfüllung der Licitations-Bedingnisse wird dem Ersteher das Eigenthumsdecret ausgefolgt, und derselbe in den physischen Besitz der erkauften Realität eingeführt werden.

6. In Betreff der öffentlichen Abgaben werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt gewiesen, und der Schätzungsact kann in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Alle unbekannten Gläubigern, welche auf diese Realität ein Recht haben, dieser Bescheid wie auch die künftigen Bescheide nicht zugestellt werden könnten, wird der Landes- und Gerichts-Advocat Herr Dr. Skałkowski mit Substituirung des Hrn. Landes- und Gerichts-Advocaten Dr. Wohllerner bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Drohobycz, am 1. December 1868.

Uwiadomienie.

L. 180. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczy w sprawie egzekucyjnej małżonków Jana i Katarzyny Hewryk przeciw Samsonowi czyli Simeonowi Herzfeld o zapłacenie 126 zł. i 40 zł. z przynal. rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż dłużnikowi należnej w Drohobyczu pod l. konskr. 176 miasto położonej ciała tabularnego nie stanowiącej realności na dzień 1. lutego, na dzień 1. marca i 5. kwietnia 1869, każdą razą o 10tej godzinie przed południem pod następującemi zmienionemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość realności sądownie oszacowania w kwocie 561 zł. 50 kr. wal. austr.

2. Kupujący obowiązany jest 10proc. czyli 56 zł. 10½ kr. w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności jako zakład komisyi licytacyjnej złożyć, który najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowany reszty licytantom po skończonej licytacyi natychmiast oddany będzie.

3. Gdyby realność ta w dwóch pierwszych terminach nad lub za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, a przy terminie nie możnaby ceny kupna, równającej się wszystkim na tej realności ciążącym długom, uzyskać, to po upływie trzeciego terminu przeprowadzi się z wierzycielami rozprawa, po ukończeniu której czwarty termin wydanym będzie.

4. Kupiciel obowiązany jest w 30 dniach po doręczeniu postanowienia zatwierdzającego akt licytacyjny cenę kupna do sądu złożyć, gdyż w razie przeciwnym zakład przepadnie i na koszt kupiciela i niebezpieczeństwo jego nowa licytacya rozpisaną będzie.

5. Po wypełnieniu warunków licytacyjnych wyda się kupicielowi dekret własności i wprowadzi go się w fizyczne posiadanie kupionej realności.

6. Publiczne daniny mogą chęć kupienia mający, w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym akt szacunkowy w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wszystkim wierzycielom, którzyby do tej realności pretensyę mieć mogli, lub którymby postanowienie to lub przyszłe postanowienia z jakiejkolwiek przyczyny nie mogły być doręczone — ustanawia się adwokata krajowego pana Dr. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego pana Dr. Wohllernera.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz dnia 1. grudnia 1868.

(60) **Obwieszczenie.** (3)

L. 19864. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Dr. Adam Morawski w sprawie przeciw p. Mendlowi Sperlingowi pto. 1300 zł. w. a. z przynal. w celu zawiadomienia tegoż o uchwale z dnia 17. września 1868 l. 14513 o wydanie edyktu i ustanowienie kuratora dla p. Mendla Sperlinga prosił, ażeby temuż uchwała z dn. 17go września 1868 l. 14513, tudzież inne uchwały w tej sprawie wydać się mające doręczone być mogły.

Ponieważ pobyt tegoż nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo Mendla Sperlinga tutejszego adwokata Dra. pana Hoborskiego ze substytucyą p. Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 17. grudnia 1868.

(55) **Edykt.** (3)

L. 6048. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Wicentego Nowosielskiego celem doręczenia uchwały w sprawie spadkowej po ś. p. Katarzynie Jasińskiej 2go małżeństwa Kostkowej pod dniem 30. czerwca 1868 do l. 1594 zapadłej, na mocy której pertraktacya spadku po zmarłej w Urmaniu na dniu 20. stycznia 1866 Katarzynie Jasińskiej 2go małżeństwa Kostkowej na podstawie testamentu tejże z dnia 27. listopada 1862 wprowadzoną została, kuratora w osobie p. Dra. Henryka Finkelsteina.

O czem się niewiadomego z miejsca pobytu Wicentego Nowosielskiego z tym dodatkiem zawiadamia, iż powyższa uchwała ustanowionemu kuratorowi doręczoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 29. listopada 1868.

(57) **Edict.** (3)

Nr. 18849. Vom Krakauer k. k. Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, es werde zur Hereinbringung der hinter Eduard Riedel für die Zeit vom J. 1854 bis 1863 aushaftenden Maßengebühren im Betrage von 3767 fl. 40 kr., 163 fl. 80 kr., 163 fl. 80 kr. und 327 fl. 60 kr., dann der Gerichts- und Executionskosten pr. 4 fl. 38 kr., 8 fl. 69 kr., 7 fl. 74 kr. österr. Währung und gegenwärtig 7 fl. 76 kr. österr. Währ. die executive Feilbietung der laut Bergbuch vol. nov. I. pag. 99. n. 2. haer. dem Eduard Riedel gehörigen in Jeleń, Krakauer Kreises gelegenen Eisensteingrube, bestehend aus 26 Feldmassen im hiesigen Amtsgebäude in drei Terminen, nämlich: am 12ten März, 15ten April und 14ten Mai 1869 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen:

1. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth dieser Realität pr. 10.400 fl. öst. W. angenommen. Jeder Kauflustige hat 10% Vadium des Ausrufspreises als Vadium zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder in österreichischen Staats-Obligationen oder in Pfandbriefen der galizischen Creditanstalt, deren Werth nach dem in der Lemberger Zeitung kundgemachten letzten Wiener Börsecurse, jedoch nicht über den Nennwerth berechnet wird, zu erlegen.

Der Ersteher ist verpflichtet den dritten Theil des Meistbotes gegen Rücknahme des in Staats-Obligationen oder Pfandbriefen und gegen Einrechnung des im Baaren erlegten Vadiums binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Licitationsact zu Gericht zu erlegen, worauf ihm der Besitz der gekauften Bergentikat sammt Zugehör auch ohne sein Ansuchen, jedoch auf seine eigene Kosten übergeben werden wird.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse, der Schätzungsact und der Hypothekenauszug können in der landesgerichtlichen Registratur eingesehen und abschriftlich erhoben werden.

Krakau, am 21. December 1868.

(58) **Edykt.** (3)

Nro. 12297. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Konstantego Morawskiego przeciw p. Władysławowi hr. Rozwadowskiemu 39/40 części sumy 13.000 złr. m. k. z procentami po 6% od 24. czerwca 1846 do 18. września 1849, zaś od 18. września 1849 do dnia całkowitego zaspokojenia po 5%, kosztów sądowych 15 złr. 37 kr. taksy wyroku wymierzyć się mającej i kosztów egzekucyjnych w kwocie 5 złr. 45 kr. m. k. i 277 złr. a. w. dalej celem zaspokojenia pretensyi uprzyw. banku narodowego wiedeńskiego w ilości 31.128 złr. i 8948 złr. 65½ kr. a. w. rozpisuje się publiczna sprzedaż dóbr Hruszów z przyl. Kłonice i Szczepłoty w byłym obwodzie Przemyskim położonych, hypotece podległych, do egzekuta p. Władysława hr. Rozwadowskiego należących, w jednym terminie a to na dzień 8. marca 1869 o 10. godzinie przed południem na którym to terminie dobra te w tym sądzie pod następującemi warunkami, uchwałą sądu tego z dnia 22. maja 1867 l. 5205 w dzienniku urzędowym do „Gazety Lwowskiej" Nr. 130, 132 i 133 w dniach 5., 7. i 8. czerwca 1867 do publicznej wiadomości podanemi, sprzedane będą.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież wszystkich, którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczoną być nie mogła, nakoniec tych wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu 19. sierpnia 1868 do tabuli weszli, do rąk ustanowionego już kuratora p. adwokata kraj. Dr. Regera i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 4. grudnia 1868.

(59) **Edict.** (3)

Nro. 14723. Das k. k. Kreisgericht in Sambor setzt hiemit die Zabłocki'sche Familie und eigentlich die dem Leben, Namen und Wohnorte nach unbekannten Mitglieder derselben in Kenntniß, daß der Hr. Dr. Adolf Holzer, Advocaturs-Candidat in Lemberg, unter dem 9. December 1868 Z. 14723 gegen sie eine Klage wegen Zurechtweisung, daß die in der letztwilligen Anordnung des in Sambor verstorbenen Franz Borkowski vom 22. Juni 1824 enthaltenen und bei dem ob der Realität Nr. 345 u. 346 4/4 in Lemberg für Frau Catharina Stengel und deren Kinder haftenden Capitale sammt Zinsen zu Gunsten der Zabłocki'schen Familie intabulirte fideicommissarische Substitution ob Abgang weiterer Substituten erloschen sei, ausgetragen habe, daß diese Klage unter dem Heutigen zur mündlichen Verhandlung mit dem Termine des 2. April 1869 um 10 Uhr Vormittags decretirt und für sie der Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Witz mit der Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Ehrlich bestellt wurde und daß sonach ihre Sache sein wird, dem bestellten Curator die Information zu ertheilen oder einen anderen Vertreter sich zu wählen und solchen diesem Gerichte bekannt zu geben.

Sambor, am 15. December 1868.

(56) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 10831. Celem obsadzenia dwóch posad nauczycieli języków starożytnych w c. k. gimnazyum w Tarnowie rozpisuje się niniejszem konkurs, do końca kwietnia 1869 trwać mający.

Kandydaci, którzy o nie ze skutkiem ubiegać się zamierzają, winni będą wykazać się kwalifiakcyą do nauczycielstwa filologii starożytnej w gimnazyach, w myśl ustaw obowiązujących uzyskaną. Pierwszeństwo otrzymają ci, co się wykażą równocześnie uzdolnieniem do nauki języka niemieckiego lub polskiego w klasach wyższych gimnazyalnych. Pod tym warunkiem uwzględnieni będą, chociażby z jednego lub drugiego języka starożytnego uzyskali byli kwalifikacyą, tylko do gimnazyum niższego.

Językiem wykładowym w gimnazyum tarnowskim jest język polski. Przeto kandydaci, chcący znaleść przy niem umieszczenie, powinni władać tym językiem w sposób odpowiedny.

Płaca z powyższemi posadami połączona, wynosi rocznie 840 złr. a ewentualnie 945 złr. nie licząc w to dziesiątorocznych dodatków, do których dopełnienia pewnych warunków, ustawą przepisanych, nadaje prawo.

Podania o będące w mowie posady, wystosowane być mają do Rady szkolnej krajowej, a wniesione do niej lub bezpośrednio, lub za pośrednictwem władz przełożonych, jeżeli kandydat pełnił już obowiązek publicznego urzędu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 3. stycznia 1869.

(63) **Concurs.** (3)

Nr. 14918. Postmeistersstelle in Ułaszkowce gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert fünfzig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale und Einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich, dafür der Postmeister während der Marktzeit in Ułaszkowce, das ist: vom 16. Juni bis 17. Juli jeden Jahres täglich Botenfahrten, in der übrigen Jahresperiode aber 4mal wöchentlich Fußbotenposten zwischen Ułaszkowce und Jagielnica tour und retour zu unterhalten hat.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen drei Wochen im Wege ihrer vorgesetzten Behörde und insoferne sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 4. Jänner 1869.

Konkurs.

L. 14918. Posada pocztmistrza w Ułaszkowcach za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Pobory pocztmistrza: Dotacya sto pięćdziesiąt złr., pauszale kancelaryjne dwadzieścia złr. i posłańcze sto pięćdziesiąt złr.; za to ma pocztmistrz utrzymywać pocztę posłańczą pieszą między Ułaszkowcami a Jagielnicą temi na powrót i to podczas jammarku w Ułaszkowcach, to jest od 16. czerwca do 17. lipca każdego roku co dzień, w pozostałej zaś części roku cztery razy na tydzień.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu 3ch tygodni w drodze przełożonej lub jeżeli w publicznej służbie nie zostają, dotyczącej władzy politycznej do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 4. stycznia 1869.

(93) **Obwieszczenie** (1)

Nr. 5025. Ces. król. sąd powiatowy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josia Sternberg przeciw Hryckowi Hajduk pto. 46 złr. w. a. z pn. przymusowa przedaż gospodarstwa rolniczego w Zalesiu pod Nr. kons. 237 położonego, dnia 11. maja 1869 i 22. czerwca 1869, a w razie nieudania się dnia 20. lipca 1869, każdą razą o 9tej godzinie zrana się odbędzie, z tem, że przy trzecim terminie powyższe gospodarstwo także poniżej szacunku najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie.

Akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Mielnica, 29. grudnia 1868.

(87) **Edykt.** (1)

Nr. 2662. Ces. król. sąd powiatowy w Milówce wiadomo czyni, iż na zaspokojenie należytości pana Wojciecha Zwolińskiego przeciw Wojciechowi i Reginie Stańco w kwocie 200 złr. wraz z kosztami prawnemi w kwocie 5 złr. 63 kr. w. a., tudzież kosztami exekucyjnemi w kwocie 2 złr. 91 kr. w. a. i 12 złr. 86 kr. w. a. przyznanemi wywalczonych gospodarstwo gruntowe wraz z budynkami przynależącemi w Ciscu pod Nr. sub rep. 141 i 172 z 5ciu morgów składające się, do dłużników należące, na dniu 16. marca, 13. kwietnia i 11. maja 1869, zawsze o godzinie 10tej zrana najwięcej ofiarującemu przez publiczną licytacyę w c. k. kancelaryi sądu powiatowego w Milówce sprzedane będzie pod następującemi warunkami.

a) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1904 złr. w. a. oznaczona.

b) Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi 10% powyższej ceny wywołania w kwocie 190 złr. 40 kr. w. a. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

c) Przy pierwszych dwóch terminach powyż wymienione gospodarstwo tylko wyżej ceny szacunkowej, lub przynajmniej za takową, przy trzecim zas terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane być może.

d) Dalsze warunki licytacyjne, jako też i akt egzekucyjnego opisania i oszacowania w tutejszej sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się strony zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Milówka, dnia 30. grudnia 1868.

(85) **Edykt.** (1)

L. 20020. Celem zaspokojenia sumy przez Chaima Pisek nakazem zapłaty przez tutejszy c. k. sąd deleg. miejski w dniu 6. kwietnia 1864 l. 3921 wydanym wywalczonej a wyrokiem tutejszego c. k. sądu krajowego dla spraw karnych z 16go kwietnia 1866 l. 9717 do 150 zł. wraz z procentem 4% od 27go marca 1862 bieżącym oznaczonej i celem zaspokojenia kosztów w kwocie 75 zł. 68 kr. w. a. niemniej celem zaspokojenia sumy Chaimowi Pisek nakazem zapłaty przez tutejszy c. k. sąd deleg. miejski w dn. 6. kwietnia 1864 l. 3920 wydanym przyznanej i wyrokiem tutejszego c. k. sądu krajowego dla spraw karnych wyżej wymienionym z dn. 16. kwietnia 1866 l. 9717 do 350 zł. wraz z procentem 4% od 8. maja 1860 bieżącym oznaczonej wraz z kosztami w kwocie 22 zł. 37 kr., niemniej celem zaspokojenia dalszych kosztów w kwotach 15 zł. 27 kr. w. a. przyznanych, odbędzie się licytacya $^{5}/_{6}$ części realności w Krakowie pod l. 16. Dz. VIII. (12 Gm. VI.) położonej, Maksymiliana Homułki i Antoniny Homułki własnością będących, w trzecim terminie, na dniu 18. lutego 1869 o godzinie 10. rano w zabudowaniu c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Cenę wywołania stanowi suma 3633 zł. 93½ kr. w. a., atoli w tym terminie części rzeczonej realności na sprzedaż wystawione, także poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Chęć kupienia mający ma wadyum w kwocie 200 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Akt oszacowania i wykaz hypoteczny sprzedać się mających części powyższej realności i reszta warunków licytacyjnych w registraturze sądu krajowego mogą być przejrzane.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się pana adwokata Dra. Rosenblatta jako kuratora masy Joachima Bochenka, z miejsca pobytu niewiadomej Maryi Oswald i tych wierzycieli, którzyby po 3. listopada 1868 prawo hypoteczne do dwóch trzecich części pomienionej realności uzyskali, lub którymby rezolucya niniejsza przed terminem dosyć wcześnie doręczoną być nie mogła, lub zupełnie doręczoną nie została.

Kraków, dnia 17. grudnia 1868.

(94) **Obwieszczenie.** (1)

L. 550. C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu w skutek odezwy stanisławowskiego c. k. sądu obwodowego z dnia 5. lutego r. b. do l. 1539 czyni wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez c. k. uprzywil. Towarzystwo akcyjne dla wyrobu cukru w Galicyi sumy wekslowej 60 zł. w. a. z odsetkami 6proc. od 4. maja 1866 bieżącemi i kosztów sporu ilości 7 zł. 50 kr. w. a., a egzekucyjnych w ilości 4 zł. 2 kr., 2 zł. 67 kr. i 3 zł. 66 kr. w. a., przyznanych przemusowa sprzedaż realności w Tłumaczu pod Nr. 511 położonej, do Wasyla Filipczuka należącej, ciało tabularne niestanowiącej, w dwóch terminach, 5. i 22. lutego 1869, każdą razą o godzinie 9tej przed południem w budynku sądowym pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 350 zł. w. a.

2. Chęć kupienia mający winien jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jedną dziesiątą część ceny szacunkowej jako zadatek.

3. Na pierwszym terminie sprzedaną będzie realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na drugim zaś także niżej tej ceny.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

O czem się obie strony zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tłumacz, dnia 2. sierpnia 1868.

(90) **Edikt.** (1)

Nr. 21425. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register der Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde, **Marcus Friedmann** und **Bernhard Sternberg** für den Brettsägebetrieb in **Pacyków** und **Zagwozdź.** Offene Gesellschaft seit dem 1. Jänner 1868. Die Firma wird von beiden Gesellschaftern collectiv mit seiner Unterschrift gezeichnet. Der Sitz der Gesellschaft ist in Pacyków.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, den 23. December 1868.

(91) **Edict.** (1)

Nr. 6522. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kołomya wird im Nachhange zum hiergerichtlichen Bescheide vom 19. Mai 1862 Z. 1865 zur Einbringung der ersiegten Forderung pr. 50 fl. C. M. sammt 6% Zinsen vom 1. Juli 1853, dann des Betrages pr. 15 fl. und der Gerichtskosten pr. 5 fl. und 4 fl. öst. Währ, dann der gegenwärtigen Executionskosten pr. 22 fl. öst. W. und der gegenwärtig im gemäßigten Pauschalbetrage von 21 fl. 67 kr. öst. W. zugesprochenen Executionskosten die executive Feilbietung der keinen Tabularkörper bildenden Realität dem Schuldner Franz Baumann gehörigen in Kołomea sub CNr. 577 Neu-Vorstadt liegenden Realität und des Nebengebäudes CNr. 203 nach den beigeschlossenen Licitationsbedingungen zu Gunsten des Einschreiters Adam Münich bewilligt, und zur Vornahme dieser Feilbietung ein neuer Termin auf den 4. (vierten) Februar 1869 um 10 Uhr Früh mit dem Beisatze bestimmt, daß diese Feilbietung am diesen Termin auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Hievon werden beide Theile, dann die Supergläubiger, das Stadt-Gemeindeamt Kołomea und Hersch Hirsch und endlich alle übrigen an die Gewähr dieser Realität gelangenden Gläubiger zu Handen des für dieselben aufgestellten Curators Hrn. Advocaten Dr. **Rasch** in die Kenntniß gesetzt.

Vom k. k. Bezirksgericht.

Kołomea, am 24. October 1868.

(92) **Edict.** (1)

Nr. 7129. Vom Kołomyer k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß über Einschreiten des Hersch Ehrlich de praes. 26 Juli 1867 Zahl 4342 mit hiergerichtlichem Bescheide vom 26. August 1867 Zahl 4342 auf Grundlage des Kaufvertrages ddto. Kołomea 23. Juli 1867 die Pränotirung des Hersch Ehrlich als Eigenthümer im Activstande der für Jossel Peisach libr. haer. tom. II. pag. 834. pos. 5. und 6. einverleibten ¾ und ¼ Theile der Realität CNr. 6¾ bewilligt worden ist.

Nachdem Jossel Peisach nach Jerusalem ausgewandert ist, ohne hierlands einen Bevollmächtigten bestellt zu haben, so wird der obige Bescheid dem auf seine Gefahr und Kosten zum Curator ad actum bestellten Advocaten Herrn Dr. Rasch zugestellt, und hievon Jossel Peisach mittelst gegenwärtigen Edictes zu dem Ende verständigt, damit er dem bestellten Vertreter seine Behelfe mittheile, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte bezeichne, widrigens er die sonst resultirenden mißlichen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomea, am 31. December 1868.

(44) **Edykt.** (3)

L. 4874. C. k. sąd powiatowy w Sanoku podaje do powszechnej wiadomości, że na dniu 17go grudnia 1864 zmarła bezdzietnie w Sanoku Józefa Joanna dw. im. Münzowa z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu Barbary Hlawatsch, matki zmarłej, której na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia część spadku przypada, tutejszemu sądowi wiadome nie jest, przeto wzywa się ją, ażeby się w przeciągu jednego roku do spadku tego oświadczyła, gdyż inaczej pertraktacya spadku tylko ze zgłaszającemi się spadkobiercami i ustawionym dla niej kuratorem w osobie p. adwokata Dra. Łobaczewskiego przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok, dnia 27. grudnia 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.